

A L S Ó V Á R O S I

H A R A N G S Z Ó

A nagykanizsai Szent József plébánia lapja VII. évf. IV. szám 2012. április hónap

Torzó

Először csak elsuhantam mellette. Gyanútlanul. A volánnál ülve, kacskaringós úton nincs idő a bámézkodásra. Valahogy olyan furcsának tűnt mégis. Visszafelé már lassítottam. Sőt, parkolóhelyet kerestem és megálltam. Földbe gyökerezve meredtem a kápolnára. Nem akartam hinni a szememnek. Az amúgy takaros kis kápolnában három művirág csokor és egy fejetlen Mária-szobor (talán homokkő?) díszelgett. A torzó az üreg sarkában állt, s áll még talán azóta is. Szégyenszemre.

Kérdések sora vetődött föl bennem: Ki építette a kis lakot és mikor? Ki gondozza, helyesebben gondozza-e valaki egyáltalán? Miért művirágot aggatnak a rácsokhoz? Miért tűrik a fejetlen Mária szobrot és mit keres a mélyedés sarkában? Nem kéne restauráltatni vagy másikra cserélni? Szívesen hozzáálltam volna a „rendteremtéshez”, de hamar megkapnám, miért ütöm az orrom mások dolgába.

Így nem marad más számomra, mint a füstölgés. A jus murmurandi, azaz a morgás joga. No meg ez a jegyzet. Okításra-okulásra. Valahogy ez az egész olyan, mint egy láttelelet. Láttelelet kifícamodott vallásosságunkról. Ahol a művirág megelőzi az élet, a hátatáblák ügye fontosabb a hálás lelkületnél, a szentelt gyertya önmagunk odaszentelésénél, az imák és ájtatosságok darálása a rendelkezésre állásnál. Ez a fejetlenség sajnos tetten érhető istenkapcsolatunkban és Mária-tiszteletünkben is. Egy előadásban hallottam nemrég, hogy amit mi Mária-tiszteletnek nevezünk, többnyire kimerül szirupos, negédes imák és énekek szajkózásában. Pedig az evangéliumokban a Szent Szűz úgy tűnik elénk, mint aki „elgondolkodik mindazon, amit lát és hall” (vö. Lk 2, 52). Isten tervei, végzései benne csodálatos RENDDÉ állnak össze. Mi valahogy, talán mert kényelmesek vagyunk és restek az „emésztésre”, ezt a gondolkodást, elmélyedést megspóroljuk és helyette belelovaljuk magunkat a szenzációba, különlegesbe.

„Torzó Mária szobor a sarokban, művirág függöny mögött” – csúfondáros, borzasztó, és kétségbeejtő. Görbe tükör önmagunk, és botrány a világ felé. *Rendszereteket az életünkbe, a hitgyakorlatunkba!* Az elharapódzó fejetlenség helyett.

*Horváth Lóránt
plébános*

IRODALMI MELLÉKLET

Kós Károly

A krisztusi igazság ünnepe

A nap éppen kél az Olajfák hegye mögül. A harmadnap előtti zivatar megtisztította a levegőt, tisztára mosta a házakat és az utcákat, a tenger felől áramló szellő az induló tavasz illatát hozza a városba, amely most ébredszik a húsvét ünnepnapjára.

A palota még hajnali álmát alussza. Kapuja zárva, az udvaron lélek se mozdul, az őrséget tartó két katona hátát egy-egy oszlopnak vetve, kurta lánzsájára támaszkodva bóbiskol.

Csak a tornácon van élet. A helytartó korán kelő katonaember. Szereti a tiszta, friss levegőt, és hivatalos ügyeit ilyenkor szereti intézni, amikor senki sem zavarja, még ebben az örökké nyughatatlan, izgatott keleti világban, a maga kiismerhetetlen, öszszevissza keveredett gyűlölködő, népeivel, a hódítót kiszolgáló, megvetett fajtából származó tetrarchájával és fanatikus papi fejedelmeivel.

Nem messze tőle titkárja ül iratokkal rakott asztal előtt, és halkán referál urának már jó félórája. Most végez:

- Nincsen több. Bevégeztem.
- Nem maradt ki valami?
- A harmadnap előtti kivégzések jelentéséből hiányzanak a fiatal galileai hébernek adatai és bűnlajstroma.

- Azé, akit a papok vádoltak be és fogattak le? Mi is volt a neve?

- Jézus ben Josua. A vád az volt, hogy lázadó és hamis próféta.

- Emlékszem már: bizonyítani nem tudtak a papok. Ártatlan bolondnak ítélték azt az embert. De követelték a halálát...

- Pótoljam a jelentést, uram?

Pilátus gondolkodott kicsit:

- Nem fontos. De annyit írhat, hogy izgatott a szegény nép közt a gazdák és kalmárok ellen.

- Az egyház, a császár vagy a törvény ellen?

- Azt ne írd. Nem igaz. Itt azt mások cselekszik. És nyüzsögnek a hamis próféták meg a törvény ellen lázadók. De siess a pótlással, s aztán csomagolj. A lovakat készítik az útra, és a hajó nem várhat... Na mi az?

...Lenn a kapunál mozgás és zaj támadt; valaki erős hangon veszekedett ott a kapuőrökkel. A helytartó felkiáltott, és a korláthoz lépett. A kapu melletti őrszobából kilépett a szolgálatos tiszt, és sebtiben övezte magára kurta kardját; arra reákiáltott:

- Ki lármazik ott, Július?

A tiszt a kapuőröknek közvetítette a kérdést, aztán válaszolt tisztelegve.

- Kaifás, a főpap beszélni akarna veled, uram, beeresszük?

A helytartó homlokára haragos ráncok véődtek. De azt mondta:

- Jöjjön hát az a pap.

Az örök kinyitották a nehéz kaput, és Kaifás, a főpap bejött az udvarra. Vele együtt egy levita, és utánuk két fegyveres templomszolga között megkötözött ember. Az ember falusinak látszott, és ruházata szegényes.

A terasz előtt megállott a főpap, és felköszönt. A helytartó fogadta a köszöntést, és kicsit ingerült hangon kérdezte:

- Miért jöttél hozzám ilyen korai időben?

A pap hangja izgatottan remegett, amint felelt:

- Baj van, uram. Valaki ellopta az éjjel a halottat.

- Mit mondasz? Miféle halottat? S mi dolgom nekem azzal?

- A galileai lázadó testét. Akit harmadnapja keresztre feszítettél. Pilátus a tisztjéhez fordult, aki az udvaron állott:

- Mit tudsz erről? Igaz, amit a főpap mond?

- Nem lehet igaz. A sírt két katonám őrizte, s a sír szája elé kősírkövet hengerítettem.

A levita szólalt meg most:

- Mikor a templomszolgákkal hajnalban ott jártam, a katonák aludtak, és a kő el volt hengerítve. S a holttest nem volt a sírban, és sehol sem volt. Az üres sír elé emberek és asszonyok gyülekeztek, és egyikük azt kiáltotta: „íme, feltámadott!”

- Bolond beszéd! - morogta a helytartó, azután hangosan kérdezte:

- A kiabáló embert megfogattam és megköztöttem, s íme, ide hoztam. S itt vannak az őrkatonák is.

Ott állott a két katona valóban az árkádok alatt, s most előjöttek. Pilátus reájuk kiáltott:

-Beszéljete!

S mondta már az egyik katona:

- Egész éjjel semmi sem történt. Lélek sem járt arrafelé. Szürkületkor elnyomott az álom, de nem alhattam sokáig, mert hajnalban felébresztett a kiabálás....

A másik katona reábólintott együgyűen:

- Így történt, uram!

A helytartó Kaifáshoz fordult:

- Kaifás, szólj te is. Mit kívánsz tőlem?

- Vettesd börtönbe ez embert, aki lázította a tudatlanokat. Kerestessd meg a holttestet, és fogd meg az embereket, akik ellopták.

A helytartót bosszantotta a főpap parancsoló hangja:

- A katonáimat megbüntetem, mert szolgálatban elaludtak. De az én katonám nem rendőr, keresd meg a templom poroszlóival a holttestet, fogasd meg velük a tolvajokat, és én akkor megbüntettem őket. De ezt a szegény embert, akit megköztöttem, oldoztasd fel azonnal, mert nem lázadt az impérium ellen, és csak azt mondotta, amit a szeme látott, és cselekedte, amit tudatlanságában hiszen. S azt nem bünteti a törvény..

Kaifás összeszorította a fogát, és szembenézett a helytartóval. Az udvaron fegyveres katonák állottak. A főpap intett a poroszlóinak, mire azok feloldozták a falusi ember kötelékeit.

- Tehát nem teszed, amire kértelek - mondotta halkán a főpap.

- Mondottam: nem.

Kaifás szó nélkül megfordult, és indult a kapu felé. Utána a levita és a két poroszló is. Végül elindult a szegény ember is, de a kapu előtt megállott és megfordult.

- Én tudom, hogy feltámadott, és a tanítványok is mind tudják, máris hiszik ezek a katonák is talán, és hinni fogják százak és ezrek is nemsokára, a szegények és kizsaroltak, a betegek és öregek és földönfutók, akiket a Mester gyámolított és tanított, gyógyított és vigasztalt, akiknek hitet és reménységet adott. Mert ő az Élet és az Igazság, aki feltámadott a halottaiból, és élni fog örökké...

Megint fordult az ember a kapu felé és indult. Pilátus utána kiáltott:

- Ki vagy te? Mi a neved?

- Johanan a nevem, és atyjafia vagyok a Mesternek, aki ma érettünk feltámadott.

Kilépett a kapun, és eltűnt a sokaságban, amely ünnepi lélekkel hullámozott a templom felé. ..Pilátus a titkárához fordult:

- Készen vagy?

- Ne írjak még valamit a jelentéshez?

- Nincs értelme: látod, hogy itt csak bolondságokról, bolondokról van szó. Kit érdekelnek ezek az ügyek Rómában? Én is unom már halálosan...

Nemes Nagy Ágnes

A TÁRGY FÖLÖTT

Mert fény van minden tárgy fölött.
A fák ragyognak, mint a sark-körök.
S jönnek sorban, derengő végtelen,
fény-sapkában 92 elem,
mind homlokán hordozva mását —
hiszem a test feltámadását.

**Nem kellene több, csak játékosnak lenni,
villogni körülötted, mint csillagod, az esti.**

**Porszemként lebegni Lábaid nyomán,
vagy épp megtapadni Sarkad oldalán.**

**Rezgő légszemcse, mi Hangszáladtól szólna,
egyetlen betű csak, de Te írtad a porba,**

**örvény, mit egy könnyed mozdulatod kavart,
testetlen, mély csened, senkitől sem zavart,**

**nem kellene több, csak semminek sem lenni,
de ahol Te lennél, ott lenni a semmi!**

Lénárd Ödön

Csirkemell filé egyszerűen, finoman, gyorsan

Hozzávalók 4 főre:

4 csirkemell filé
10 dkg vaj
20 cm póré
1 fej karalábé
1 pirospaprika
1 zöldpaprika
só
3 dl tejszín
4 tojás sárga
2 ek brandy

Elkészítés:

A csirkemellet, karalábét és a paprikákat kockára vágjuk, a póré karikára.
A vaj felén, mély serpenyőben félpuhára pároljuk a hagymát, a karalábét és a paprikákat.
Kiemeljük a vajból, hozzáadjuk a vaj másik felét, pirítjuk a húst.
Kevés vizet adunk hozzá, sózzuk, fedő alatt, kis lángon puhára pároljuk a húst.
Felöntjük a tejszínnel, visszatesszük a hagymát és a paprikákat, összeforraljuk.
A tojás sárgákat a brandy-vel elkeverjük, és állandó keverés mellett a serpenyőbe öntjük.
Többet ne forrjon, tálalunk.
előkészület: 15 perc
főzés: 20 perc

Bükiné Ili

Kőszegi tábor

Aquapark,
Szombathely

Vadvízi
evezés
Gyöngyös-
patak

Csúshódítás
Írottkő

Bobozás
Sopron

Várostrom,
Jurisics vár

Éjszakai őrség

4 személyes
sátrak

Strand
Bükkfürdő

Tábortüzek

**HOLDFÉNY
KALANDPARK**

ÉJSZAKAI
TÚRA

HÉTFORRÁS

Időpontok:

Lányok: júl. 9-14.

Fiúk: júl. 16-21.

Helyszín: Szent Család Üdülő, Kőszeg

Jelentkezés: Folyamatosan, indulásig

Részvételi díj: 16.000 Ft

Utazás: a plébánia autóbuszával

Szülői tájékoztató: június 1. 17.00

Ady Endre

Volt egy Jézus

Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett
És szerette az embereket.

Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.

Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csúfolók.

Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr,
De él másképpen és igazul.

Járj köztük, drága Isten-Ember,
Tavasz van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.

Úgy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szíved,
De én-szívem egészen tied.

Egy facebook margójára

Mi lenne, ha magunkra ismernénk? Áhh az lehetetlen...

Egy ember, aki férfi is volt, de most nevezzük a közérthetőség miatt csak embernek, egyszer tisztogatást akart tartani a garázsában. Kiszelektálni a lim-lomokat, elsöpörni a mindenféle fölöslegessé vált, a "majdmégjoleszvalamire" jelszóval félrera-kott tucatnyi szemetet, köztük a szépen kisimított, már használt alumíniumfóliákat; a félig, vagy teljesen lerongyolódott, a régi gépkocsiból hátramaradt szocialista-realista üléseket, melyeken ülni már nem lehetett az idő és a rozsdá marta, kiálló, apró, de igen fájdalmas rugócskák roppantul hegyes vége miatt; a szét-tört hólapátokat és ásókat; az egérrágtá kartondobozokat, melyek a rég elfeledett (?) kor hivatalos, mindenre választ adó könyveit tartalmazták; a repedt oldalú fazekakat, melyeket a leendő gyerekek leendő hőbembereinek tettek félre, persze mikor hőember épült, hirtelen remekül elbújtak ezek is a sok kacat között, így maradtak a konyhában fellelhető, még ép lábások; az eltört, kicsorbult, megrepedt, megkarcolt, véletlenül szétfűrészelt, korrodálódott, nyél nélküli szerszámokat, melyeket még a nagypapa nagypapája hagyott rájuk, hogy majdan ügyes kezű kisunokái fúrjanak-faragjanak velük; a felhalmozott, divatjamúlt, "veszünkémgerolcsó" járólapokat; a felteker-selt, szintén avított linóleumcsíkokat; a néhány, a közelmúltból leszelektált szőnyeget. Nem is beszélve a megvett, és azon nyomban a garázsban landoltatott ágymatracot, amit nem vett vissza az áruház, ami maga is egy hatalmas, beépíthető, de rendkívül likacsos fürdőkádban mállott, jónéhány elvízkövesedett csaptelep, tömítógumi, anyacsavar és lyukas flexibilis cső mellett. A mami hagyatékán, a fa-tüzelésű gáztűzhelyen szintén egy hatalmas kartondoboz trónolt, ami a gyerekek újsággyűjtésére szánt, meg sem rendelt (de kiolvasott), megrendelt (de ki sem nyitott) folyóiratok legszínesebb gyűjteményét tartalmazta - persze a gyerek mindig elfelejtett szólni, mikor az újsággyűjtés hete volt, így azóta ott pihent az is. Tovább nem folytatom a sort, gondolom látják maguk előtt a szomszéd garázsát (mert a szomszéd garázsa mindig szemetesebb, ugye?).

Mindezek a három fal mellé voltak takaros rendtelenségben dobálva, tolva, feszítve, hogy azért még az autó is beférjen a garázsba, merthogy az autónak épült a "kaliba" nemde?

Nos, emberünk, hogy megússza a kényelmetlenségeket, mielőtt nekilátott volna a "nagytakarításnak" rendelt a helyi hulladék-szállítási szervektől egy konténert. A nagyobbik félét. Tudta, hogy a kicsi nem elég, hisz az asszonyok is eszébe jut majd, ha látja, itt a lehetőség, hogy a lakásban is vannak fölösleges, a beépített-szekrény leghátsó szegletébe eldugott, "márrégmegakartamszabadulnitőle" dolgok, ezért hát a nagyot rendelte meg. Tudják, ami úgy néz ki, mint egy konténer, amit maguk is tele szoktak pakolni.

A konténer megérkezett, de csak késő délután. Aki rutinos szelektáló, vagy egészségesen lusta és fukar ember, tudja, ilyenkor már nem érdemes nekiállni a pakolászásnak, mert csak ráestelédik az emberre, és ki akarja, hogy a drága kincsektől való megszabadulás árán felül, még a villanyszámlát is jelentősen növelje a garázsban világító, szabadon lógó körtécske, meg hát az ember estére elfárad, enni vágyik és az ágyba, a jó meleg teácska és az aktuális agyrohasztó szappanopera elé.

Szóval másnapra hagyta a pakolást.

Azonban a konténer az éjszaka leple alatt telepakolódott. Mert ugyebár az arra járó járókelők tudják mire való egy konténer: Bele kell dobni a szemetet. Mert ilyenkor senki nem dobja el a

papírsepit sem az aszfalra, hanem szépen beledobja a konténerbe. Előbb csak zsepik, meg tőrőrüdis-zacsik kerülnek bele, később már a chipses-zacsok is megtalálják helyüket, majd már a rossz porszívótól, a törött műanyag asztalkán át a bontási törmelékig minden, amit el lehet képzelni, és szemétként jelen lehet egy normál emberi háztartásban.

Egy szó mint száz, másnap emberünk jókedvűen ment kacat-írtásra a garázshoz, oldalpillantást vetett a konténerre, és nem tudott semmilyen értelmes mondatot kinyögni, csak hogy:

- Azt a... bűdös... mi a... hogy az a... francia... rohadt... ki az a... hol van a... hol van az... a kutya... meg a macska... hol van a... mi az, hogy... ki volt ez.!? - mondta hirtelen. Bement, és elpanaszolta a feleségének az öt ért sérelmet, miszerint a hülyetahó szomszédok telerakták a konténerjét mindenféle szeméttel, pedig ő akarta telerakni mindenféle szeméttel azt a konténert. Most meg fizetheti ki az elvitelét. Más szemetét szállítatja...

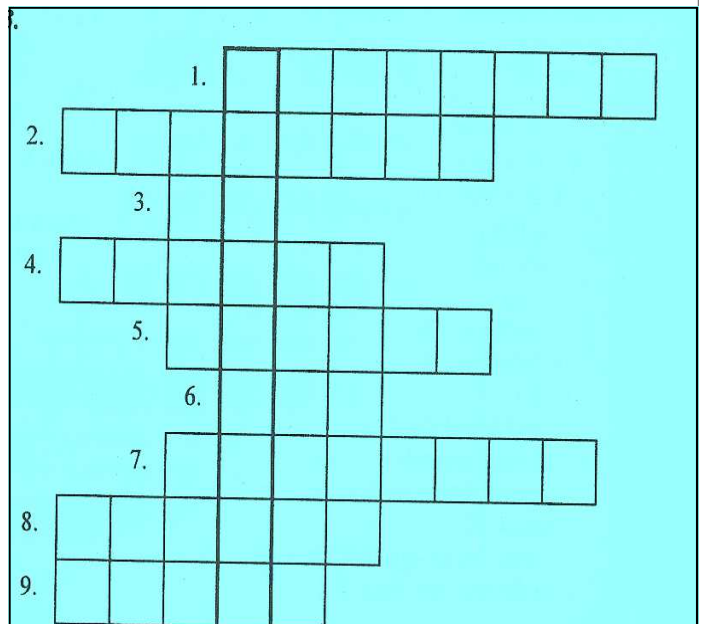
Felesége józan maradt, és így szólt:

- Ne háborogj, most pont olyan lehetsz, mint az Úr.

- Milyen úr? A szemét... a szomszédok... a szemét szomszédok!!!

- Az Úr. Akinek te is, és mindenki telepakolja a konténerjét vaskosabbnál vaskosabb bűnökkel. És ő nem háborog. Ő kifizeti az elszállítását és a végső megsemmisítést. Sőt Ő már megfizette előre: a kereszten.

Horváth Márk, Ifi kör

1. Ne ... mondta Jézus az apostoloknak.
2. Jézus első szava feltámadása után: ... nektek!
3. Jézus újra ...!
4. A tanítványok először ... Jézustól, mert azt hitték, hogy szellem.
5. De meggyőződtek arról, hogy Jézus valóban él, mert szemükkel ... és
6. Kezüikkel ... tapogatták.
7. A héten ezen a napon ünnepeľjük Jézus feltámadását.
8. A feltámadt Jézus ... velünk van!
9. Jézus azzal is bizonyította, hogy újra él, hogy ... a sült halból.

Patsch Ferenc SJ

GLOBALIS FALU

- egy jelenség olvasatai

Meglehet, a globalizáció szó nem túlságosan elegáns kifejezés, csak hogy manapság senki sem hagyhatja figyelmen kívül. Bár a szó az 1980-as években még alig volt forgalomban, mára mind az akadémiai nyelvben, mind a hétköznapi szóhasználatban minduntalan előfordul. Alig néhány évtized alatt nélkülözhetetlen szereplőjévé vált a kulturális megbeszéléseknek éppúgy, mint az üzleti guruk előadásainak vagy a politikai közbeszédnek. A szó maga mintha a semmiből jött volna, s ma egyszeriben mindenhol ott van. Ha már nem élhetünk nélküle, jó lenne tudni, pontosan mire is utal - s hogy mit várhatunk tőle.

ÁTMENET AZ INFORMÁCIÓS TÁRSADALOMBA

Csábító gondolat, hogy a globalizáció fogalmának globális használatát egyszersmind úgy tekintsük, mint cáfolhatatlan bizonyítékát annak, amire a kifejezés utal. Ám nem elszett következtetés ez? Az alapvető kérdés így szól: vajon a világ, amelyben ma, a 21. század elején élünk, valóban annyira különbözik elődeinktől? Hadd elővételezzem a véleményemet: sok szempontból nagyon is! Számos kétségbevonhatatlan tény utal arra, hogy valami lényeges történik. Bár a folyamat keretei és várható következményei még nem körvonalazódnak pontosan, annyi már látszik, hogy egy történelmi átmenet korszakát éljük. Persze azért vannak analógiák az emberiség történelmében hasonló léptékű változásokra. Úgy tűnik, ez a mostani átmenet éppolyan jelentőségű, mint a vadászó-gyűjtögető életformáról a letelepedett mezőgazdasági életformára való áttérés volt, vagy a mezőgazdasági társadalmak ipari társadalommá történő átalakulása. Korunkban az információs korszakba való átlépés zajlik - annak minden gazdasági, társadalmopolitikai és kulturális következményével. Hadd hozzak erre a hangsúlyos állításra néhány bizonyítékot.

INFORMÁCIÓS FORRADALOM

A 19. század közepén egy Massachusetts állambeli arcképfestő, Sámuel Morse frissen szerkesztett elektromos távírója segítségével, korabeli ékes angolsággal a következő egymondatos üzenetet továbbította: „Mit művelt Isten?” (What has God wrought?) Védhető az a kijelentés -bár kissé bombasztikusán hangzik- miszerint ezzel az eseménnyel az emberiség kultúrtörténete új fázisba lépett. Ugyanis soha korábban nem lehetett üzenetet küldeni látótávolságon kívülre anélkül, hogy azt valaki el ne vitte volna. Ám Morse forradalmi felfedezése csupán egy hosszú és drámai mértékben gyorsuló ütemű fejlődési folyamat első lépésének bizonyult. Ennek a forradalomnak egy későbbi nevezetes eseménye 1975-ben történt, helyszíne pedig -némiképp szokatlan módon - Seattle egy külvárosi családi házának garázsa. Itt dolgozott ugyanis akkoriban lázasan és éjt nappallá téve két amerikai fiatalember, Paul Allén és gimnáziumi barátja, Bili Gates egy mini-számítógép megtervezésén, ami nem sokkal később a Microsoft Corporation megalapításához vezetett. Teljesítményük - az internet megindulásával kombinálva - sok szempontból tovább forradalmasította a személyközi kommunikációt, hihetetlen mértékben átalakítva a modern ember szabadidős és munkatevékenységét: levelezési, üzletkötési (vásárlási) és szórakozási szokásait. S itt nem csupán arról a néhány tízmillió emberről van szó, akik naponta használják a

számítógépet. Ma a műholdas hírközlés segítségével mintha az egész emberiség drámai mértékben szakított volna korábbi „röghöz kötött” múltjával, a lokálishoz kötődő perspektívájával. Az első kereskedelmi műholdat csak 1969-ben állították pályára; ma azonban több mint 200 ilyen műhold kering a föld körül, s ezek mindegyike elképzelhetetlen méretű információforgalmat bonyolít. Világunk digitális világgá lett, közösségi életünk kerete pedig olyan közeg, amely immár okkal nevezhető „hálózati társadalomnak” (network society).

GAZDASÁGI GLOBALIZÁCIÓ

Mára a világkereskedelem mérete sokkal magasabb szintet ért el, mint az emberiség történelmében valaha, és talán az sem meglepő, hogy a termékek, javak és szolgáltatások sokkal szélesebb körét foglalja magában, mint korábban bármikor. A legszámtottevőbb különbség mégis a pénzügyi és tőkeáramlás mértékében érhető tetten. Ennek megértéséhez persze figyelembe kell vennünk azt a tényt is, hogy a mai üzleti tranzakciók elektronikus pénz segítségével történnek. Az elektronikus pénz olyan fizetőeszköz, amely csak a számítógépek képernyőin, számjegyek formájában létezik, mégis rövid időn belül képes destabilizálni látszólag sziklaszilárd alapokon álló gazdaságokat is. Az új, globális, elektronikus gazdaság résztvevői - a pénzügyi alapokat kezelő menedzserek, a bankárok, az üzleti korporációk ügyvezető igazgatói, valamint az egyéni befektetők milliói -óriási tőkét képesek a világ egyik részéből a másikba mozgatni csupán az egér gombjának segítségével. Hogy ennek volumenéről képet alkothassunk, hasznos lesz idézni a brit szociológus és közgazdász, Anthony Giddens hasonlatát: „A világ pénzügyi tranzakcióinak nagyságát ma rendszerint amerikai dollárban számolják. Egymillió dollár a legtöbbünk számára sok pénz. Ha ezt az összeget százdolláros címletekben kötegeljük, az eredmény egy 8 inch [kb. 20 cm] magas bankjegyeköteg lesz. Egymil-liárd dollár - ami ezer millió - ilyen kötegekben egymásra halmozva magasabb volna, mint a Szent Pál Székesegyház. Egy trillió dollár -azaz milliószor millió - 120 mérföld [kb. 200 km] magasságú volna, ami 20-szor magasabb, mint a Mount Everest. Manapság pedig jóval több, mint egytrillió dollár fordul meg naponta a globális valutapiaccon.” (Giddin, *Runaway World*, 27-28) Könnyű belátni tehát, hogy a jelenlegi világkereskedelem semmilyen korábbi korhoz nem fogható méretű. Csak hogy a globalizáció nem csupán technológiai és gazdasági jelenség, hanem legalább ugyanennyire politikai és kulturális is.

DEMOKRATIZÁLÓDÁS

Kelet-Közép-Európa politikai arc-lata 1989-ben gyökeresen megváltozott. A berlini fal leomlását kísérő lelkesedés persze mára - elsősorban a korrump politikai vezetőkkel való kiábrándulás és a hétköznapi kenyérgondokkal, az élet napi nehézségeivel való szembeesülés hatására - nagyjából szertefoszlott, ám az általános elégedetlenség és frusztráció ellenére is csak nagyon kevesen vannak régiókban olyanok, akik kifejezetten visszaki-vánkoznának a pártállami struktúrába.

Ráadásul ugyanaz a demokrácia, amely Európa keleti felének politikai átalakulásában ilyen jelentős szerepet játszott, az egész világon elterjedőben van. Az első világháború előtt a világ mindössze négy olyan ország létezett, ahol a nőknek választójoguk volt: Finnország, Norvégia, Ausztrália és Új Zéland. Svájcban egészen 1974-ig nem választhattak a nők. Európán, Észak-Amerikán és Ausztrálián kívül csak kevés országban működött tartós demokrácia (a kivételek szép példája a közép-amerikai Costa Rica). Ráadásul az 1930-as években a már létező demokráciák némelyike - Németország, Olaszország, Ausztria, Spanyolország és Portugália visszaesett az autokratikus berendezkedésű államformába, vagy a katonai diktatúrába. Néhány évtizede azonban mintha mindez egyszerűen megváltozott volna. Az 1970-es évek óta a demokratikus kormányzatok száma a világon, megduplázódott; számuk több mint harminccal emelkedett, miközben egyetlen ország sem veszítette el demokratikus berendezkedését. Az első hullámban néhány európai ország a Földközi-tenger környékén - Görögország, Spanyolország és Portugália - állította helyre demokráciáját; egy második hullámban közép- és dél-amerikai országok (összesen 12 állam) állították fel vagy helyre saját demokráciájukat (beleértve Braziliát és Argentínát is); majd az 1989-es fordulatot követően régiók, Kelet-Közép-Európa és néhány szovjet utódköztársaság, akiknek példáját számos afrikai állam is követte, Ázsiában az 1970-es évek óta Dél-Korea, Tajvan, a Fülöp-szigetek, Banglades, Thaiföld és Mongólia vált demokratikussá, India pedig 1947-es függetlensége óta töretlenül őrzi demokratikus alkotmányát.

A POLITIKAI ÁTALAKULÁS OKAI ÉS KILÁTÁSAI

Vajon minek tudható be mindez? Talán valóban igaza volt Winston Churchillnek, aki szerint bár a demokráciáról mint államformáról minden rossz elmondható, egy valami mégis mellette szól: hogy nincs nála jobb. Az emelkedő életszínvonnallal egyenes arányban az embereknek mintha igényük támadna politikai jogaik gyakorlására is – s ez bizony nem kis problémát okoz a világban még fennálló kommunista autokráciák vagy félféudális monarchiák vezetőinek, Kínától egészen az arab világig. Akárhogyan legyen is, „globális faluvá” zsugorodott világunknak, melyben különböző kultúráknak kell békésen egymás mellett élniük, talán csakugyan nincs más választása, mint - örömmel vagy fogcsikorgatva - tolerálni a (nem ön-és közveszélyes) különbözőségeket. Mindez további átalakulásokat vetít előre. A nemzetállamok még erősek ugyan, politikai vezetőik pedig jelentős szerepet játszanak a világ sorsának alakításában, ám a nemzetállam mint politikai formáció jelentőségének átalakulása a szemünk előtt játszódik. Globális környezeti problémák nem oldhatók meg nemzeti szinten - hogy katonapolitikai, ökológiai témákról vagy a nemzetközi bűnüldözés kérdéseiről ne is beszéljünk. Egy önálló nemzeti gazdaságpolitika sem lehet többé olyan hatásos, mint valaha volt, ráadásul - mint azt Észak-Korea brutális diktatúrája esetében látjuk - a világtól való elszigetelődés veszélyével jár. A kényszerítő következtetés tehát, hogy a nemzeteknek ma újra kell gondolniuk az önazonosságukat, hiszen a geopolitika régi formája mindinkább idejétmúlttá válik.

A család szétrombolása? Avagy: értékeink végveszélyben?

Fentebb könnyű volt bizonyítani, hogy a kulturális különbözőségekkel szembeni tolerancia és a demokrácia szorosan összetartoznak; nem véletlen tehát, hogy sokan üdvözlik a demokrácia világszerte történő elterjedését (mely folyamat háttérben is a globalizáció áll). Ugyanakkor a legtöbbünk felszisszen, ha ugyanezen folyamatok értékeinket veszélyeztetik. Ma a világ

számos részén megrendült az úgynevezett nukleáris család helyzete, és így veszélybe került az általa képviselt értékek továbbadása is. Olyan hagyományos értékek kerültek ezzel nyomás alá, amelyeket az egyház mindig és minden erejével védelmezni igyekezett. Mindez részben vitathatatlanul pozitív folyamatok negatív mellékhatása: például annak, hogy a nők egyre nagyobb szerepet kapnak az élet minden területén, a munka világán át a politikai közéletig. Ez önmagában csodálatos vívmány, annál is inkább, mert az emberiség írott történelmében precedens nélkülinek tűnik, hogy a nők a férfiakkal akár csak közelítőleg is azonos jogokat élveztek volna (némely törzsi társadalomban ma is magától értetődőnek számít, hogy a családfelelőse részére minden tulajdonát átengedi - a feleségét vagy feleségeit is beleértve). Az eddigi változások valószínűleg globális forradalomhoz vezetnek, a mindennapokban is érezhető eredménnyel. A jövő kihívása abban áll, hogy az elért eredményeket képesek leszünk-e megőrizni és továbbfejlesztetni (például, egyebek között, a képzési, közéleti szerepvállalási és munkavállalási esélyeket vagy a növekvő személyes autonómia értékének ideálját), ezzel egyidejűleg pedig kivédeni a bomlasztó hatásokat (a családi és közösségi kapcsolatok erózióját, a házasságon kívüli születések és válások számának növekedését, a termékenységi mutatók tragikus alakulását, az individualizmust, a tekintély általános válságát stb.).

AMERIKANIZÁLÓDÁS? AVAGY: A KULTÚRA VÉG-VESZÉLYBEN?

Ami Európa szerte, s talán még inkább világviszonylatban, a legtöbb ellenérzést szüli a globalizációval - a folyamatok ezen komplex rendszerével - szemben, az sokak általános benyomása, miszerint itt voltaképpen a világ nyugatosításáról, vagy még pontosabban amerikanizálásáról volna szó. Kétségtelen, hogy multinacionális szervezetek többsége az USA-ban székel, s hogy ők a globalizáció első számú kedvezményezettjei is. Az egységesülés látható kulturális kifejeződéseinek legtöbbször amerikai a Coca-Cola, a McDonald's, a CNN. Tény, hogy ma az USA az egyetlen szuperhatalom, amely gazdasági, kulturális és katonai szempontból is kulcspozícióban van a globális rend meghatározásában. Ám a globalizáció korunkban már csak részben nyugati jelenség. Egyrészt mert a globalizálódott világ egyre inkább decentralizált és többpólusú. Másrészt, mint elemzők rámutatnak, megfigyelhetünk egy olyan jelenségcsoportot is, amelyet „fordított gyarmatosításnak” (reverse colonization) is nevezhetünk. A fordított gyarmatosítás azt jelenti, hogy a nem nyugati/amerikai országok is egyre egyértelműbben befolyásolják a nyugat fejlődését. Példa lehet erre Los Angeles latinizációja, a globális érdekeltségű hi-tech-szektor ugrásszerű fejlődése Indiában vagy éppen a brazil televíziós programok eladása Portugália számára.

ÉRTÉKELÉS HELYETT

Úgy tűnik, a globalizáció -mely legtalálékosabban talán világunk kapcsolat-gazdagságával, interkonnektivitásával jellemezhető- ellenáll minden elvont, egyoldalú és leegyszerűsítő értékelési kísérletnek. Egy bizonyos; amiként földrengések és árvizek ellen értelmetlen prédikálni, úgy világunk globális egységesülési folyamatával szemben is hasztalan a merev ellenállás. Számos pozitív hozadéka miatt talán nem is indokolt. Leghelyesebbnek látszik, ha - egyfajta „katolikus egyensúlyérzékkel” - kritikus távolságot tartunk mindattól, ami rossznak, az Egyház és az evangélium tanításával ellentétesnek mutatkozik, és nyitott szívvel fogadjuk mindazt, ami azzal összhangba hozható.

Átvétel a Szív újságból

A gyónás: a bűnbánat szentsége

Ha nem volna gyónás, fel kellene találni... És az emberek Isten után fel is találták, de a maguk níveljén. Az amerikaiak, hogy megjavítsák egyes üzemekben a termelést, civil gyóntatókat bocsátottak a munkások rendelkezésére. Aki meg akar szabadulni gondjaitól, hibáitól, bízza rá azokat egy embertársára.

Mi más a marxista önkritika, ha nem hibáink mindenki előtt való elismerése a bocsánat elnyerése céljából? A sokféle szívposta is gyakran nem egyéb, mint gyónási alkalom és lelki vezetés keresése.

Végül, egyre több ember -- nem akarván letérdelni a pap, Isten helyettese gyóntatószékében -- szívesen fekszik le egész hosszában -- a pszichoanalitikus díványára.

Az emberek szívében sokféle szenvedély hemzseg. Számptalan vétkes hajlam titkos gyűjtőhelye az. Akár akarjuk, akár nem, foglalkoznunk kell velük. Ha az ember tagadja Istent, nem tudja megszüntetni a rosszat, és ha ebben nem akarja meglátni az erkölcsi problémát, azt kockáztatja meg, hogy egyszer csak elmegyógyászati problémával találja szemben magát.

Amilyen mértékben visszautasítják az emberek a papot, olyan mértékben lesz szükségük pszichiáterre, de az sohasem fogja nekik az igazi békét nyújtani, azt, amelyet Jézus Krisztus nyújt:

„Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Én nem úgy adom nektek, amint a világ adja[94].

A keresztényt a gyónással kapcsolatos magatartásában két zátony fenyegeti. Vagy értékét vesztett, avult szertartásnak tartja, amelynek időről-időre -- a még benne élő külsőséges törvényisztelettől indítva -- aláveti magát; vagy valamilyen bizonytalan félelem következtében felismeri a gyónás szükségességét és azért gyónik, hogy merőben emberi békére találjon. Mindkét esetben elveti a gyónás valódi értelmét, s merőben emberi szokás szintjére szállítja le, ahelyett, hogy találkozást látna benne hite és a szentségnek hatékony jele révén Jézus Krisztussal, a Megváltóval.

Ha gyónni mégy, először is arra gondolsz: „Mit is mondok neki?“, azután „Mit fog rólam gondolni?“, és végül „Mit fog mondani?“

Inkább így gondolkozzál: „Kivel találkozom, miben részesülök a gyónás révén?“. Nagy ügyet csinálsz a bűneidből, amelyeket odaadsz, és keveset törődsz a megváltó Szeretettel, amelyben részesülsz.

Jézus Krisztus azért jött a Földre, azért szenvedett, azért halt meg és támadt fel, hogy a bűnt legyőzze.

A gyónás a bűnbánat szentségéhez való járulás és ez annyi, mint találkozni Krisztussal, egyesülni Vele halálának és feltámadásának misztériumában.

Az eredeti bűn következtében az emberek elszakadtak Istentől, és elszakadtak egymástól.

A keresztségben úgy döntenek, hogy a Megváltó Jézussal egyesülnek, s Benne ismét az Atya gyermekeivé, egymás testvéreivé válnak.

Minden alkalommal, amikor a bűnbánat szentségéhez járulsz: újból Jézus Krisztust választod, újból elmerülsz keresztségben, újjáteremted, illetve megerősíted az Atyával és testvéreiddel való kapcsolataidat, amelyek megszakadtak, vagy meglazultak.

Hogy minden nap felkelj, mindig új erőfeszítésre van szükséged. Hogy dolgozz, minden nap újból kézbe kell vened szerszámaidat.

Hogy szeress, minden nap meg kell tagadnod magad.

Eltávolodásod a bűntől és egyesülésed Jézus Krisztussal, sajnos, nem végleges. A bűnbánat szentsége révén gyakran kell visszatérned a keresztség forrásához, hogy újra Krisztus mellett dönts.

Minek gyónjak, hiszen úgyis visszaesem a bűnbe!

Éppen ezért gyónj, mert hiszen a bűnbánat szentségében részesülni annyi, mint a Feltámadás egész győzelmes erejét fogadni magadba.

De el fogom tékozolni!

Nem, mert ha el is esel újból, az úton fölfelé haladtodban estél el. Jézus Krisztus halálával bűneid megbocsáttattak. Így a megbocsátást nem kell csak szabadon elfogadnod.

A tékozló fiú apja haza várta fiát, hogy megbocsáthasson neki. De ehhez arra volt szükség, hogy a fiú előbb hazatérjen. Istennek szüksége van rád, hogy belevigye megváltását a szívedbe és a világba.

Mindenki annyi szeretetet kap, amennyit a szíve befogadni képes. Mindenki annyi kegyelmet kap, amennyit a lelke hordozni képes. Mindenkinek rendelkezésére áll ugyanaz a határtalan megváltás, de hatása oly mértékben lesz jótékony a számodra, amilyen mértékben megnyitod a szívedet.

Minél inkább elismered bűnösséged, annál inkább szenvedsz szeretetlenséged miatt, minél inkább vágyódsz a megbocsátásra, annál inkább részesülsz a megváltás kegyelmében.

Hogyan akarsz helyes megoldást találni matematikai problémádra, ha előbb meg nem állapítottad, hogy tévedést követtél el?

Hogyan akarsz megtérni, ha nem jöttél rá, hogy téves úton jársz?

Jézus Krisztus a kereszten már magára vette minden bűnödöt. De minthogy szabad vagy, azokat ma önként át kell adnod Neki.

Bűneidet bízd lelkiismereted ítéletére, ismerd el, vállald el azokat, hogy valóban átadhasd a Megváltó Jézus Krisztusnak.

A gyónás titokzatos csere. Te minden bűnödöt odaadod Jézus

Krisztusnak, Ő pedig egész megváltását adja neked.

Ha évente csak egyszer ellenőrzöd számadásaidat, nehezen találod meg tévedéseidet.

Ha évente csak egyszer vizsgálod meg lelkiismeretedet, nem fogod fölfedezni minden hibádat.

Egyesek -- mivel nincs bennük finomság -- anélkül, hogy észrevennék, szentvédést okoznak másoknak.

Ha nem látod meg hibáidat, ez azért van, mert nem figyelsz eléggé, s főként, mert szereteted nem elég mély, nem elég átható. Ha jó lelkiismeretvizsgálatot akarsz végezni, először járulj Isten elé, s csak azután fordulj önmagad felé. A bűn rútsága Isten szemszögéből kerül elbírálásra, nem a te szemszögedből: „Téged bántottalak meg, aki annyira utálsz minden bűnt”[95].

Csak életed gyakori, helyes felülvizsgálása[96] teszi majd lehetővé, hogy jobban megismerjed önmagad. Majd ha felismered életedben Jézus Krisztus felhívásait, akkor világosabban fogod látni, hányszor utasítottad vissza azokat.

Észreveszed azt, hogy rosszat tettél, de kutasd azt is, hogy milyen jó cselekedetet mulasztottál el.

Minél jobban szeretsz, annál inkább felfedezed szeretetlenségedet.

A bűn szakítás Istennel, de ugyanakkor szakítás valamennyi testvéreddel is Egyházunkban. Visszatérése nem lehet titkos, szíved mélyére rejtett. Nyilvánosan kell viszatérned az Egyházba.

Nemcsak Istennek gyónsz, hanem „...a Boldogságos Szűz Máriának..., minden Szenteknek” és „neked Lelki atyám...”: a papnak, aki Jézus Krisztus szolgája és a közösség tanúja.

Visszautasítanád-e a kincset csak azért, mert a kéz, amely azt feléd nyújtja, nem tetszik? Mit számít a pap külseje, mikor kezében Krisztus papi hatalma?

Arra jogod van, hogy megválasszad gyóntatódat; de arra nincs, hogy egyetlen gyóntást is elmulassz csak azért, mert a pap személye félelmet kelt benned, vagy nem tetszik neked.

Az Egyházban az egész Testre kihat a jó vagy a rossz, amely csak egyetlen tagja szívében rejtőzik is.

Ha a bűnbánat szentségéhez járulsz, valamennyi testvére-

det megerősítet a tisztaságban és a szeretetben.

Mindazok, akik a Gondviselés rendelése folytán közvetlen környezetedhez tartoznak, első haszonélvezői az általad felvett szentségnek. Te közvetítet számukra a Megváltó Krisztust.

Minél jobban kapcsolódsz környezetedhez figyelmességed, érdeklődésed, és szereteted által, annál inkább viheted e környezet bűneit Krisztushoz a bűnbánat szentsége által, és annál inkább közvetítheted környezetednek Krisztus megváltó kegyelmét.

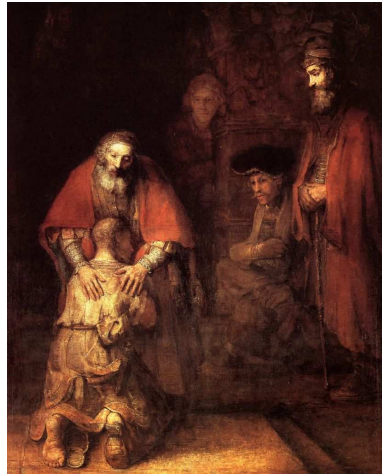
Ha küzdesz a munkában a jogtalanság ellen, a családokban a szeretetlenség ellen, a bérházban, háztömbben a testvériségért, a világban a békéért...

Ha küzdesz az elégtelen munkabérek, a világban uralkodó nyomorúságos lakásviszonyok, az analfabetizmus, az éhség ellen... ne felejtsd el, hogy mindezek a bajok a bűn gyümölcsei, és hogy minden bűn -- hogy megsemmisíthetők -- rászorul a megváltásra.

Ha csak gyónsz, de nem harcolsz a bűn ellen magadban és a világban, nem fogod legyőzni a rosszat.

Ha küzdesz a rossz ellen magadban és a világban anélkül, hogy gyónnál, nem fogsz győzelmet aratni. Mert az egyetlen igen hatékony módja a bűn legyőzésének az, ha teljes erődből harcolsz, de úgy, hogy ugyanakkor -- a bűnbánat szentsége révén -- magadba fogadod Krisztust, az egyetlen, aki legyőzte a rosszat.

Michel Quoist

Tocsogás a hóban

Egy tél végi napon (február 18-án) 8 órakor indultunk Tűzmadarunkkal. 10 óra tájban érkeztünk Kőszegre, ebbe a csodaszép városba.

Elég sokat vándoroltunk, mire elértük az Óház kilátót. Majd várostromot játszottunk. Amikor a nyaralóhoz érkeztünk, szalonnát sütöttünk.

A szalonnát a verbita atyák nagyon finom citromos teájával öblítettük le.

A missziós házban Zoltán atya mutatta be nekünk rendjüket, tevékenységüket. A ház bejáratánál levő vitrinben csuda érdekes dolgokat, az őserdőből, különféle törzsektől érkezett használati tárgyakat láthattunk. Még indonéz Madonnát is.

Utunkat imával, énekkel köszöntük meg a kápolnában.

Hazafelé sokat énekeltünk. Nagyon elfáradtunk, de szuper volt a túra.

40 társunk nevében köszönjük!

Kovács Brigitta és Eszter

EMLÉKCSEREPEK

A VIHARKABÁT

Végtelenül szeretem az állatokat, főleg a kutyákat, csodálom önzetlen szeretetüket.

Sajnos a dédapámat nem ismerhettem, de minden vihar esetén elődeim felidéztek a következő igaz történetet, mely az igaz szeretetet méltatja.

Dédapám már nagyon öreg volt, fia a nagyapám, a Don kanyarban harcolt. Dédpapa a maga módján próbálta kivenni részét a család teendőiből. Mivel nehéz munkát nem bírt nagyanyám az állatok legeltetésével bízta meg egy szép nyári napon.

Dédapám nehézkesen, botjára támaszkodva balagott a falu határán túl levő kövér fűvet adó legelőre. Pár disznót, kecskét, bárányt terelgetett, őrizgetett. Vele tartott hű társa Kócos a fekete puli. Pajkos, mókás ugrálásával, biztos terelésével szolgálta gazdáját.

Messze mentek, talán meg is feledkezhetek az időről... Volt mókában részük, nagyokat szórakoztak egymással.

Ekkor észlelték a közeledő vihart.

Dédapám lassú, fájós mozgásával hazafelé fordult, maga előtt terelte jószágait, de a kis puli csaholva egy másik útra tért, és elfutott. Nagyon mérgeződhetett a papa valószínűleg. Nem ment kutyája után, mert haza kellett vinnie az állatokat. Ez a kis vagyunka ne vesszen el, gondolhatta.

Közben a kis puli lerövidítve az utat loholva, csaholva érkezett haza. Vinnyogó, kaffogó ugatásával, morgolódásra fogta az otthoniakat. Egyre hívta, csalta előre-előre futó mozdulataival a nagymamát. Aki engedve a kis erőszakoskodónak utána eredt, a konyha felé szaladó ebnek.

Kócos a fogasnál táncoló mozgásba kezdett, felugrálva, kapkodva a dédapám orkáncabátja felé.

Gazdasszonya egyre nyugtatta, de a félreérthetetlen gesztusoknak engedve a kabátért nyúlt. Kócos boldogan jelezte, „na, végre megértettél engem”. Aztán, uszgyi, ki az udvarra, csaholva, futva a kapun ki, indulva a határ felé. Nagyanyám ekkor már látta a gyülekező felhőket, és magára kapva kabátját, szaporán sietett a mutatott irány felé.

A kutyus előre szaladva arrafelé futott, ahonnan dédpapa várható volt. Vissza-visszatérve, csaholásával jelezve az irányt.

A vihar kitörése előtt nagyanyám elérte a jószágokkal igyekvő dédapát, az átadott viharkabáttal védekezve, szaporázva lépteiket a vihar elejéből kapva értek haza a portára. A jószágokat bezárva az istállóba, a vihar irgalmatlanul lecsapott.

Tombolt, tutult, csapkodott, jeges esővel aratott.

Így mentette meg a kis állat a vihart érző ösztöneivel, önzetlen cselekedetével roskatag öreg társát, a dédapámat. Szeretete igaz szeretet volt...

Péterfai Ildikó

Válságból a világosságba!

Március 9-én zsúfolásig megtelt a Hevesi Sándor Művelődési Központ Farkas Ferenc terme. Zorán „Kell ott fenn egy ország” felcsendülő dalát együtt énekelte a közönség.

Püspök Atya az összegyűjtött kérdésekre válaszolva kitért egyebek mellett a válságra, a munkanélküliségre, a fiatalok elvándorlására a pénz hatalmára, de szólt az evangelizációról, egyházközösségeinket érintő kérdésekről.

A valóság válságát éljük! Egy összezavart világban élünk. „Nem a test és a vér ellen kell hadakozni”. A megoldás „függőleges” irányban van! Az embert nemcsak a hasznossága, hanem a belső értékek alapján kell látni - és ne felejtjük el: nagyobb öröm adni, mint kapni. Sokan elhagyják az országot! – kérdezte valaki. Főpásztorunk szerint önmagában nem baj, hogy elmennek dolgozni,

tanulni, nyelvet, kultúrát megismerni, vagy pénzt keresni, hiszen testből is élünk. Az lenne a baj az „Isten markából” akarnának elmenekülni.

A fórumon az egyházközösségi feladatokról, jövőről, a kispapok oktatásáról is szó esett. Az egyházközösség jövője a hívek kezében van! Az ő aktivitásuk, az ifjúság megszólítása, plébániai közösségek építése, atyák munkájának segítése meghatározó.

Evangelizáció! Nemcsak beszélni kell róla, megélni kell! Csak komolyan kellene venni! (Örvendtes, hogy Kanizsa lakosságának döntő többsége meg van keresztelve. Ha csak félig vennék komolyan keresztelési fogadalmukat, akkor nem itt tartanánk!) Istennél mi lehet fontosabb!?

A Püspök Atya előadásában még több felmerülő kérdésre is válaszolt, ezután a KDNP elnöke megköszönte az Atya a „válságból a világosságba” adott előremutató válaszait, és búcsúzóul átadta a város fotóalbumát.

Dicsértessék a Jézus Krisztus, - köszönt el a hívektől Balás Béla püspök.

Hívó ember számára mindig nagy öröm főpásztorunk látogatása városunkban. Kaposvárról Nagykanizsára - útközben a Püspök Atyával - volt bennem némi izgalom, méltó számú közönség várja-e előadását? A városhatárt elérve a szervezők megnyugtattak, már most telt ház van! Az Atya őszinte, nyílt válaszai jövőbeli iránymutatása mellett, nem elhallgatva kritikái észrevételeit gondolatébresztően hatottak rám. Vajon mi mennyit teszünk egyházközösségünkben, a plébániánkért, templomainkért, közösségeinkért, bekapcsolódunk, és aktív részesei vagyunk-e az ott folyó munkáknak és támaszul szolgálunk-e plébánosunknak? A Püspök Atya látogatásának üzenete legyen ébresztő „téli” álmunkból, enerváltságunkból. Fogadjuk el tanácsát, hogy rajtunk múlik a jövőnk, szükségünk van egymásra a legkisebbtől a legidősebbig. Nyomjuk le bátran a templom kilincsét!

Isten mindenkit vár!

Daróczy Gyula

EGY CSEPP KÖZÉLET

Kovács N. László

Miért baj, ha a kormány kormányoz?

Magyarország miniszterelnöke fájdalmasan érzékeny a divat felé: kerüli a rocksztárok és a filmszínészek társaságát, és inkább mindenféle szakemberrel és kevéssé szórakoztató uniós képviselővel találkozzat – és bizonyára még egyetlen szibériai tigrist sem terített le pusztá kézzel. Ahogy valamelyik olasz lap írta, Orbán Viktor valóban utolsó mohikán: a kevés olyan kormányfő egyike, aki még valójában a kormányzással foglalkozik.

Közhely, de a modern világ egyik legnagyobb baja, hogy senki nem kormányozza – de legalábbis semmiképp sem azok, akiknek kellene. A nemzetközi szervezetek és a nagyhatalmak vak óriásként botladoznak a globális világ kusza szövédéjében, az úgynevezett vezetők pedig tehetetlenül állnak a kormánykeréknél, és rázzák a fejüket. Az európai álomnak induló uniós túlburjánzott bürokráciában fuldoklik – a csirkék életkörülményeit képes megszabni, közös, ám hihetetlenül szerteágazó európai létünknek azonban nem tud egységes keretet adni. A NATO és

Amerika fenntartja a békét – egészen addig, amíg Izrael másként nem dönt.

Az alibi kormányzás koronázatlan királyát Barack Obamának hívják. Az amerikai elnök hitet, reményt és valami újat ígért, de a valóban jelentős (bár alaposan megcsonkított) egészségügyi törvényen kívül nem sok mindent tud felmutatni. Obama a választás évében különböző, eleve hamvába holt reformkísérletekkel próbálkozik – „fájdalmasan tehetetlenül”, ahogy egyik nagy támogatója, a New York Times jellemzi. Az idők szelét érezve a profi marketinges Obama mostanában az egyenlőségről szónokol – majd limuzinba pattan, és pénzgyűjtő körútra

indul.

A leckét Magyarországon is sokan megtanulták. Gyurcsány Ferenc mindig is szeretett a népies hős képében tetszelegni, annak ellenére, hogy az egykori „pápai gyerek” igencsak messzire és magasra jutott a gyerekkori szerény paprikás krumplitól. Ellenzékbe kerülése óta azonban igazán elemében van, melyet miskolci kiruccanása mutat a legjobban. Az avasi beköltözés ugyanis jól jellemzi, mivé vált a politika: publicitási célokra tökéletesen behangolt gesztusok sokaságává, melyek mögött háttartalan cinizmus búvik meg. Ne felejtjük el: az az ember próbált a szegények istápolójaként feltűnni, aki kormányzása alatt több kárt okozott nekik, mint bárki az elmúlt tíz évben. Ő maga persze nem károsodott: most újra milliós üzleteket köt egyik barátja közpénzen hízott cégével.

A szokásos semmittevésbe belefásult magyarokat (és, amint azt a jelek mutatják, a világ többi részét is) nyilvánvalóan sokkolta a konzervatív kormány, mely merőben más hozzáállással kezdett hozzá a kétségbeejtő helyzetű ország helyreállításához. A látszatkormányzás hosszú és fojtogató éveit végre cselekvés váltotta fel – ez az a tény, melyet még legvérmesebb ellenfelei sem tagadnak meg a Fidesztől. Mindezt az átalakulást pedig a kormányfő, a miniszterelnök vezette. Orbán nem fecsérelte az időt olyan népszerű, ám az ország szempontjából kevéssé produktív tevékenységekre, mint „kollégái”: nem nyaralt és smúzolt hírességekkel, nem járt vadászni, nem kereste a szebbik nem megkérdőjelezhető társaságát. Ehelyett tervezett, változtatott és tárgyalt az országért. A laissez-faire neokonzervatív teoretikusai mindezt már-már diktatúraként élték-élik meg. Ne dőljunk be nekik: nincs abban semmi különös, ha egy kormányfő kormányoz.

Átvétel: mno.hu

ANTHONY DE MELLO ÍRÁSAIBÓL

Burjánzás

A Mester figyelmesen hallgatta a híres közgazdászt, amint fejlesztési tervét magyarázta

- A növekedés az egyetlen tényező, amire a közgazdaságban gondolnunk kell? - kérdezte végül.

- Igen. Mindenfajta növekedés természeténél fogva jó.

Nem ezt gondolja a rákos daganat is?

Ideológia

Egy csoport politikai aktivista azon fáradozott, hogy bemutassák a Mesternek, hogyan változtatná meg ideológiájuk a világot. A Mester figyelmesen hallgatott. Másnap azt mondta:

- Egy ideológia csak annyira jó vagy rossz, amennyire azok az emberek, akik élnek vele. Ha egy millió farkas szervezkedne az igazságosságért, attól még nem szünnének meg egy millió farkas lenni.

CSALÁDI KUCKÓ

Tima Renáta

Legyen békénk—a stressz, a szülő és a gyermek

Kíváncsian kérdezzük azt az embert, aki tengernyi feladata közepette is képes megteremteni belső békéjét: mit csinál másképpen? Valószínűleg az ő életéből sem hiányoznak a problémák, csak éppen megtanulta kezelni őket. A világ gyermeknevelési tanácsokkal, a stresszkezelésre vonatkozó ötletekkel, a háztartás- és házasság-menedzsmentről szóló tanulságos cikkek és könyvek sokaságával van tele - mégis, mintha a probléma gyökerének, a stressz forrásainak megtalálására és kezelésére nem találnánk az igazán jó módszert. Pedig nagyon keressük.

PROBLÉMAMEGOLDÁS TÖBB FRONTON

Manapság mindenki felismeri és tudja, hogy a stressz jelen van az életében, és többnyire tisztában vagyunk a testre, a lélekre gyakorolt hatásaival is. A szülők, és talán leginkább a családanyák számára különösen nagy kihívás, hogy az egyre sűrűbb, ugyanakkor egyre felgyorsultabb élettel hogyan tartson lépést a család, és hogyan segítsenek a családtagokban halmozódó feszültségek oldásában.

Egy szülő egyszerre sok feladattal néz szembe: a gyereknevelés felelőssége, a munkahelyen való helytállás, a háztartásról való gondoskodás és a házastárral való kapcsolat gondozása örökös munkálkodást és ügyes szervezést igényel. Az állandó időhiány, a teljesítés és megfelelés kényszere, a túlterheltség pedig hajszoltságot és általános feszültséget eredményezhet szülők-ben és gyermekekben egyaránt. A feszült szülők és gyerekek világában a felgyülemlett stressz átmeneti kezelésének gazdag és sokszor mulatságos skáláját nyújtják az életmóddal foglalkozó könyvek és internetes oldalak: nyugtatók helyett van, aki az étcsokoládét ajánlja, van, aki a magnézi-umtablettára esküszik. De van tanács arra, hogy kérjünk gyorsan egy ölelést, ugrókötelezzünk a munkahelyi mosdóban, vagy képzeljünk el két percben egy „virtuális vakációt”. Esetleg nevéssünk, kapjunk be egy rágógumit, vagy végezzünk hasi légzést. A szívünk mélyén a tüneti kezelésnél többre vágyunk, mert mélyebb, tartósabb változást szeretnénk agyonterhelt életünkben.

NINCS BÉKÉNK

Az egyébként folyamatos evolúcióban lévő ember számára a modern kor olyan tempót diktál, amellyel már képtelen tartani a lépést. Ha mégis megpróbáljuk, akkor inkább magunktól vesszük el az időt, hogy a gyerekekre, a párunkra, a munkánkra több jusson, és csak akkor vesszük észre, hogy sodródásunk káros folyamat, amikor testünk vagy lelkünk a sorozatos betegségek vagy ismétlődő konfliktusok formájában jelez vissza. A hajszoltság nyomasztó érzése, ami elveszi az életörömmünket, a túlfeszített idegállapot következménye. A krónikus fáradtságot a fásultság, érdektelenség, majd a szeretetlenség és a ma már

önálló szindrómaként kezelt kiégés követheti. Családanyákkal egymás között gyakran beszélgetünk a stressz kezelés formáiról, és erőt merítünk egymás életpéldáiból. Abban mindannyian egyetértünk, hogy az önmagunkra szánt, akár csekélyke mennyiségű idő a család békéjének igazi erőforrása. Mert milyen is a feszült ember? A feszültség az egész lényünket átjáró belső izgalom, a feszült ember el-viselhetetlen társas kapcsolataiban, és önmagával szemben sem megértő, mindig többet akar tenni, és közben menekül a saját problémái elől - írja Jálics Ferenc jezsuita *Tanuljunk imádkozni!* című könyvében. Az igazán elgondolkodtató állítás azonban a következő: „Az idegfeszültség a bűn gyökerének tekinthető. Önmagában véve nem bűn, de sok bűnt válthat ki. [...] Következésképpen az emberi kapcsolatokra és az Istenhez való viszonyunkra katasztrofális.” A túlterhelt idegrendszer tehát megakadályoz bennünket abban, hogy igazi kapcsolatba lépjünk azokkal, akiket szeretünk, akik körülvesznek minket: családtagjainkkal, és persze Istennel. A feszült ember képtelen az imádságra.

Lelkigyakorlatos tapasztalatok - a relaxációra épülő szemlélődő imamódról szerzett élmények - megosztása során az anyák egybehangzóan állították, hogy tudják, mert tapasztalják: aki az imádságban lelki (és testi) békét talál, megtalálja az életében is, képes lesz szeretni önmagát és másokat is.

A STRESSZ RAGADÓS

Kutatások bizonyítják: már az újszülöttek is felismerik, mikor feszült a szülő, és idősebb korban is jól leírható érzésekkel reagálnak a feszültség felismerésére; a gyerekek szomorúak, frusztráltak, bizonytalanok és aggodalmaskodók lesznek. A feszültség jelenlétét akkor is érzik a gyerekek, ha a szülő, bár látszólag vele van, nem szán rá személyre szabottan időt, vagy ha hallja őt panaszkodni a feladatairól, ha örömtelen, fásult és fáradt. Gyerekeink azt is tőlünk tanulják el, hogyan reagálunk a stresszre. Ebben azonban lehetőség is rejlik, mert a feszültségoldás mintáját is átadhatjuk. A gyerekek életében is akad stresszforrás bőven: az oktatási rendszer korán fogja őket teljesítményre, különórákkal teletűzdelt hétköznapjaikat gyakran programokkal agyonzsúfolt hétvégék követik, amelyben a szülővel való együttlét során előfordulhat, végül sem a sokszor hangoztatott minőségi idő, sem a pihenés, sem az őszinte meghittség nem kap helyet. Pedig mennyire törekszünk erre! Ha választ keresve olvasni, gondolkodni, beszélgetni kezdünk, mindenütt azt találjuk: amíg én magam nem vagyok képes a saját hajszoltságom feloldására, addig a gyerekeim sem nagyon tanulhat mást tőlem. Alaposan fel van tehát adva a lecke. Azt mondják a belevaló, rutinos sokgyerekesek, hogy a napirend megtervezésével még a váratlan eseményekre is marad elég idő. Érdekes viszont, hogy egy németországi felmérés szerint a dolgozó családanyák felének legfeljebb harminc perc szabadideje van naponta, tizenöt százalékuknak pedig egyáltalán nincs szabad ideje. Ennek tudatában hasznosnak tűnik a tanács: engedjük el magunktól a vágyat, hogy mindent tökéletesen végezzünk el. Ezzel időt és energiát lehet nyerni. De vajon elég ez ahhoz, hogy a stresszt, a fokozott feszültséget kiiktassuk önmagunk és családjunk életéből?

TÚLFESZÜLT IDEGÁLLAPOTBÓL PIHENŐ ÁLLAPOTBA

A lelkipásztor Jálícs Ferenc szerint a feszültség a környezetünkben, az érzelmi és a testi életünkben is jelen van, hogy bármelyikből kiindulhat. Sokszor azonban nem lehet sem egészen, sem azonnal feloldani. Tanácsos megkeresni a feszültség forrását az életünkben, bármilyen téren legyen is jelen, és ott kell azt feloldani. A mentálhigiéné és a pszichológia tudománya szerint a testi és mentális egészség megőrzésének módját a kimerült ember helyes ösztönei is megmutatják. Ilyen mindenekelőtt a tényleges rekreációt jelentő mozgás és a kielégítő, pihentető alvás, továbbá a természetben töltött idő. Hívó emberként az imádságnak is helyet, módot kell teremtenünk az életünkben, mert érezzük, hogy az Istennel találkozó ember maga is a béke hordozója lesz: ezt egy lelkipásztoron az ember nagy intenzitással tapasztalhatja meg. A körülöttünk élőkre, a gyerekeinkre, házastársunkra - és valóban, személyesen órájuk - szánt idő, legyen az játék vagy éppen mesélés, beszélgetés, fontos eszköz a családtagok stresszének oldásában. A munka pedig csak ezután következhet. Nyugati kultúránkban egyre népszerűbbek a relaxációs gyakorlatok: már tudományos eredmények bizonyítják, hogy a

relaxáció és a meditáció által a szorongó, frusztrált és depressziós ember a gyógyulás útjára léphet. A relaxáció olyan természetes tevékenység, amelynek során tudatosan oldható fel a feszültség. Jálícs Ferenc ír arról, hogy az idegek kétféle állapota (a készenlét állapota és a tevékeny állapot) szélsőségeibe is hajszolható, és ha a készenlét állapotban is túlfeszített az idegrendszer, előbb-utóbb kimerül. A relaxáció állapotában a készenlét helyett pihenő állapotba kerülnek az idegek. Ezt az állapotot tehát tudatosan, gyakorlatok útján lehet elérni, és rutin megszerzésével egyre rövidebb idő alatt. Ilyen rövid kikapcsolódásra azután mindenütt (buszon, különóra várakozva vagy éppen egy sűrű, zaklatott nap végén) lehetőségünk nyílik - ennek a családanyák gyakran igazi mesterei. „Ha az idegfeszültség feltételezésünk szerint főbűn, akkor a kikapcsolódás a szeretet egyik gyökere” - olvasható Jálícs könyvében. „A relaxáció békét ad a testnek. A test viszont lecsendesíti az érzelmeket, s így a kettő békéje hozzájárul, hogy a szellem békéje is előntse a lelket. Az Isten béke és szeretet. Az ember, akiben béke honol, képes szeretni, és ezáltal a szíve közel van az Istenhez.”

AZ ELLENTÉTEK KRISZTUSA

Amikor népszerű volt - és amikor népszerűtlen

Mikor volt Krisztus népszerű, és mikor népszerűtlen? Nagyon könnyű erre a kérdésre felelni. Népszerű volt, amikor adott, - és népszerűtlen, amikor kért. Népszerű volt, amikor vigasztalta a szegényeket, és népszerűtlen, amikor nekik is megmondta az igazságot. A Szentírásból kitűnik, hogy Krisztusnak nyilvános működése kezdetén szinte általános volt a népszerűsége. Ez érthető, hiszen csodái nyomán feléje fordult a népszerűség: amikor a kánai menyegzőn bort ad a vendégeknek, a csodás kenyérszaporításakor kenyeret ad a tömegnek, s amerre jár, gyógyítja a betegeket. De nagyon gyorsan kitűnt, hogy ez a népszerűség tulajdonképpen félreértésből származik. Mihelyt Krisztus a kenyér helyett az Élő Kenyeret hirdette, mihelyt a testi betegségek helyett a lélek sebeire fordította a figyelmet, amikor tehát az általános várakozással már nem megegyező, sőt azzal ellentétes gondolatokat kezdett hirdetni, akkor ez a kezdeti népszerűség meglehetősen alábbhagyott.

És később, nyilvános működése alatt, amikor azért újra föl-föllobbant néha a népszerűség lángja, ugyanakkor nagyon hamar el is múlt, rövid idő alatt megfordult a tömeghangulat és kiábrándulás lett belőle. Ennek két kirívó epizódját említi a Szentírás. Az egyik, amikor Krisztust királlyá akarják tenni a kenyérszaporítás után, és másnap, amikor ugyanennek a tömegnek önmagáról mint Égi Kenyerről beszél, "zúgolódnak ellene", és még a szűkebb kör, a tanítványok is azt mondják: "Kemény beszéd ez! Ki fogadhatja el?" (Vö. Jn 6, 14-60). És még szomorúbb, amikor virágvasárnap a köznépszerűségevel köszönti, nagypénteken pedig már egyetlen kiáltást ismételt: "Keresztre vele!" Krisztus ezeket a hangulatváltozásokat - úgy látszik a Szentírásból - szinte észre sem vette. Illetve, persze hogy észrevette, de látszik, hogy ez nem volt szempont számára. Azt mondja a Szentírás: "Tudta ő, mi lakik az emberben" (Jn 2, 25). És minden népszerűtlenség csak erősítette küldetésének fontosságát. Annaira így volt ez, hogy minden patetikus hangvétel nélkül azt mondja: "Ha engem üldöz-

tek titeket is üldözni fognak" (Jn 15, 20). Természetes örökségként hagyományozza az apostolokra és Egyházára a szükségszerűen megérkező népszerűtlenséget. Szt. Pál apostol, aki a vándortanítók életmódját élet - ahol szinte létszükséglet az emberek szimpátiája, a népszerűség - ezt írja: "Talán embereknek akarok tetszeni? Ha még emberek tetszését keresném, nem volnék Krisztus szolgája" (Gal 1, 10).

És ezt vesszük észre a szenteknél is. A szentek között voltak népszerű emberek, akik érezték is ezt a népszerűséget. De állandóan nyugtalanok voltak miatta, lelkiismereti problémát okozott nekik, mert feltámadt bennük a kérdés: "talán rosszul mondtam valamit, talán nem hűségesen hirdettem Krisztust, talán félreérthető módon beszéltem? Mert másként miért lennék ép szerű, amikor Krisztus megmondta, hogy üldözni fogják övéit". És az is fölvetődött bennük: "íme, elvontam valamit a magam számára Isten dicsőségéből. Egyedül Istent illeti meg a dicsőség és a dicséret, ezt hirdetem mindig. És úgy látszik, elloptam valamit az Ő dicsőségéből".

Tulajdonképpen itt egy titok van. A titok a következő: A vallás létjogosultságát, az Egyháznak az élethez való jogát mi végső soron abból származtatjuk, hogy az ember legősibb szomjúságai között ott van a vallási szomjúság is. A pápa a legutóbbi megnyilatkozásaiban még azt is kimondja: hogy mi az ember, azt vallás nélkül nem is tudjuk megállapítani. - És az emberek mégis örök ellenzéki ségben élnek ennek az ősi és legmélyebb emberi igénynek a kielégítésével szemben. Amikor eljön az igazság hirdetője ennek a szomjúságnak teljes kielégítésére, az ember nem üdvözli boldogan, hanem föltámad benne az ellenkezés. Úgy látszik, hogy az igazságnak és az embernek a kapcsolata nem olyan egyszerű dolog, úgy látszik, hogy kezdetben valami ősi nagy törés történt.

Népszerűség és népszerűtlenség semmiféle komoly hivatás szolgálatában nem lehet szempont. Sem tanár, sem orvos, sem pap, sem művész, sem államférfi nem tarthatja komoly irányelvnek. Pillanatnyilag jól esik, vagy pillanatnyilag rosszul esik, mint a hideg s a meleg, de nem érdemes egyetlen lépést sem tenni az egyik elnyeréséért vagy a másik elkerüléséért. Krisztus a töredező nádat azért erősítette meg, hogy a szélrohamokat is kibírja.

Dr. Hegyi László

H Ú S V É T I V E R S Ö Z Ö N

Rónay György ESTE A GOLGOTÁN

Sírkukba visszatértek már a holtak,
Pihent a város. Az utakon át
örök cirkáltak. Fönt a katonák
a csárdában kockáztak és danoltak.

Beesteledett. Józsefnél zokogtak
az asszonyok. A szoba ablakát
elfüggönyözték. Annás lakomát
adott. A kutyák ugatták a toldat.

Magdolna ott állt az üres kereszt
tővén. A Mestert alkonyatkor levették.
Sírt. Félt. S egyszerre látta: az ijedt ég

alatt a szégyen fája nőni kezd,
a karjait a végtelenbe tárja,
s az alvó Földre ráborul az árnya.

Túrmezei Erzsébet NAGYSZOMBAT REGGEL

Nagypéntek este az ég feketére
vált, s hullt a könnye, mint a zápor.
Mosta a kormot, szennyet, port a fákról,
mint szívünkről a vétket Krisztus vére.

Ma reggelre már kicsi ablakok
nyíltak rajta, egyre több kéklő ablak.
Sugarak törtek át, és simogattak
rügyet, bimbót és új akaratot.

Minden azt hirdeti: húsvét lesz holnap.
A madarak új himnuszt gyakorolnak,
és a világ könnyben tisztulva várja,

hogy legyen átoknak, halálnak vége,
hogy felragyogjon Krisztus dicsősége,
felzendüljön húsvét hallelujája.

Kunszery Gyula VASÁRNAP VÁLASZA

Az érthető, hogy voltak ellenségek;
az ok: gonoszság, féltés, félreértés,
s a nyers tömeg a szélsőségre hajló,
s így tett a szörnyű törvénysértés,

De hol: voltak; az Igazság, tanúi,
a pásztorok, kik még bölcsőben látták,
a napkeleti bölcsék karavánja,
s a négyezrek, kiket kenyérral táplált?

A volt vakok hogy' bírták nézni mindezt,
s a tisztult poklosok most merre voltak,
s azok, akiknek ördögét kiüzte,

s halottaikból feltámasztott holtak?

S ordítózóknak durva „Barrabás”-át
miért nem harsogtátok túl, ti némák,
akiknek hangját visszaadta, s merre
lapultatok ti lábra keltett bénák?

Kafarnaumnak századosa mért nem
mozgósította hősi kis csapatját,
s a tanítványok - egy kivételével -
a Mestert mért hogy gyáván cserbe' hagy-
ták?

Ó mennyi kérdés! - rogyant lábínakkal
s előrecsukló csapzott, vérző fővel,
úgy csüngött ott, mint görcsben megvo-
nagló,
halott-fehérré sápadt nagy kérdőjel.

Mért halk a hit? - és mért félénk a jóság?

—
mért nincs a Jónak több kohéziója? —
erénynél mért erősb a bűn, a véték? —
az Istenember mért került bitóra?!

S három sötét nap hallgatott az Isten....
Aztán pecsétje felpattant a zárnak,
midőn a gyászba hullt világra virradt
a lélek-fényt sugárzó szent Vasárnap!

Az elszántág ereje

A kis vidéki iskolaépületet régimódi hasas
szeneskályhával fűtötték. Egy kisfiúnak kel-
lett minden korán reggel begyűjtania, hogy a
tanítás kezdetére átmelegedjék a tanterem.

Osztálytársai egyik reggel arra értek oda,
hogy az iskola lángokban áll. Az eszméletlen
fiúcskát félholtan vonszolták ki a tűzből. Az
alsótestén súlyos égési sérülésekkel szállítot-
ták a közeli megyei kórházba.

A borzalmasan összeégett gyerek félájultan hallotta, amint az
orvos az anyjával beszélt. A doktor kijelentette, hogy biztosan
meg fog halni, és minden jel erre is vallott, hiszen a tűz izso-
nyatos pusztítást vitt véghez a teste alsó felén.

A bátor kisfiú azonban nem halt meg. Eltökélte magát, hogy
életben marad, s az orvos elképedésére ez sikerült is neki. Ami-
kor túl volt az életveszélyen, ismét kihallgatta a felnőttek halk
beszélgetését. Az orvos közölte az anyjával, hogy szinte jobb
lett volna, ha a gyerek meghal, mert sérülései miatt annyi izom-
szövet pusztult el, hogy egész hátralévő életében rokkantságra
lesz kárhóztatva, az alsó végtagjai teljesen használhatatlanok.

A fiú megint gondolt egyet. Márpedig ő nem lesz nyomorék.
Járni fog. Sajnos azonban deréktől lefelé teljesen elveszítette
mozgásképeségét. Vékonyka lábai haszontalan függelék-
ké szilányodtak.

Végül hazaengedték a kórházból. Az édesanyja mindennap
megmasszírozta a lábát, de az tökéletesen érzéketlenné vált,
egyáltalán nem tudta mozgatni. Elszántasága azonban egyre
erősödött, hogy újra járni fog.

Idejét ágyban, vagy tolókosziban töltötte. Egy verőfényes na-
pon az anyja kitolta a kertbe, hogy friss levegőt szívhasson, ő
pedig, a helyett, hogy nyugton maradt volna, kivetette magát a
keresek székéből. Hason küszött a fűben, maga után húzva a
lábát.

Így vergődött el a telküket szegélyező fehér léckerítésig. Em-
berfeletti erőfeszítéssel felhúzta magát a lécekhez, azután centi-
méterről centiméterre végigarasztott a farács mentén, s egyfoly-
tában arra gondolt, hogy járni fog. Ettől kezdve nap nap után
gyakorolt, lassanként kikoptatta a gyepet a kert körül, a kerítés
mellett. Mindennél jobban vágyott arra, hogy a lábába vissza-
költözzön az élet. A napi masszázsa, a fiú vasakarata, meg a
szüntelen gyakorlás meghozta az eredményt: újra fel tudott
állni, aztán támaszkodva, később segítség nélkül járni, majd
pedig — futni.

Újra iskolába járt, egy idő után futva, a futás pusztá öröméért.
Az egyetemen bekerült az atlétikai csapatba.

Azután elérkezett a nap, amikor az egykor halálra ítéltnek vélt
gyerek, akiről azt hitték, hogy soha nem tud járni, nem is re-
ménykedhet abban, hogy egyszer futhat—ez az elszánt fiatal-
ember dr. Glenn Cunningham a madison SQUARE Gardenben
felállította az egy mérföldes futás világcúcsát!

Burt Dubin

HALLOTTA?

Így küzd egy keresztény divatmodell a túlszexualizált magazin lélekrombolása ellen

Nicole Weider, az egykor képes magazinok címlapján szereplő topmodell megtérése óta küzd az ártalmatlannak vélt, ám valójában kiskorúakat megrontó „divatlapok” ellen.

A 26 éves divatszár 15 évesen került Hollywoodba, ahol fényes karrier várt rá. Fehérneműs fotói a legismertebb magazinok címlapjára kerültek. 23 éves korára azonban teljesen kiégett. Fotózásakor – mondja – „egyszerűen úgy éreztem, megálzok.”

Depresszív állapotában, keresztény barátja biztatására Jézustól kért segítséget. „Csak annyit mondtam: Istenem, mutass nekem jobb utat! És elfogadtam az Urat. Utána mintha kitisztult volna az elmém. Megújultam az Úrban, és tudtam, hogy valami nagy feladatom van a Földön.”

A feladat szinte azonnal világossá vált: Weider hadat üzent az egyik legnépszerűbb magazinok, a Cosmopolitannek. „Azzal, hogy 18–19 éves színésznőket tesznek a címlapra, a tizenéves lányokat célozzák. A Cosmót legtöbbben ártalmatlan női divatmagazinnak tartják, pedig nem az. A lényege az, hogy egészen fiatal kortól nyomatja a szexet a kislányoknak, mégpedig olyan módon, ami kimeríti a pornográfia fogalmát. Ez nagyon ártalmas a 13–14 éves lányokra.”

Az egykori topmodell Dávidként küzd Góliát ellen. A hatalmas ellenfél válasza sem méltatta; a közvélemény annál inkább. Közel 27 ezren írták alá petícióját, amelyben követeli, hogy gyermekekre ártalmas tartalma miatt a Cosmót zárt fölében árulják, kizárólag 18 év felettieknek. A petíció hatására a Szövetségi Kereskedelmi Bizottság vizsgálatot indított a magazin tartalmára vonatkozóan.

Weider honlapot is indított, ahol a helyes – nem pedig a csúcsmodelleket utánzó – énkép kialakítására tanítja a lányokat. „El akarom mondani a lányoknak, hogy szépek, Isten igazi remekművei úgy, ahogyan megalkotta őket; hogy miatta értékesek, és feladatuk van az életben.” Azt is elárulja, hogy a képes divatlapokban szereplő modellek képei mind képszerkesztővel készülnek. „Saját szememmel láttam, amint Gizelle Bunchen fotóját retusálják: az orrát kisebbre, a haját dúsabbra, a lábait vékonyabbra – vagyis a modellfotók nem is valóságosak!”

Nicole Weider keresztényként már nem minden modellmunkát vállal. „Fehérneműt nem vállalom, sem fürdőruhát. Ma már férjnél vagyok, és a testem egyedül a férjemé. Nem mutogatom bárkinek.” Más modellfelkéréseket továbbra is szívesen elfogad. Ám igazi feladatának azt érzi, hogy jó mintát adjon a lányoknak. Honlapját (<http://www.projectinspired.com/>), ahol Isten igéjéről is tanúságot tesz, havonta mintegy 90 ezren látogatják. Arra biztatja a lányokat, hogy törekedjenek egyensúlyra: örüljenek a divatnak, de sose feledjék, hogy csodálatos, egyedül teremtmények. És hogy az igazi boldogságot csak akkor találja meg az ember, ha Jézus Krisztusért él.

Bodnár Dániel

Bibliai személyek és témák a XX. század regényirodalmában (2009)

Több, mint 30 szépirodalmi mű elemzése a bibliai alakok és szerzők szerint csoportosítva, word és pdf formátumban. CD - ára: 600 Ft

KÖNYVAJÁNLÓ

Szegedi László

Isten országát kereső Egyház - a maradék megtér (2008)

Az Egyház történelmi jelenség. Fejlődése nem egyenes vonalú, hanem összeomlásokon keresztül ível mindig magasabbra. A pusztulások korát, mint láttuk a Biblia végső időknél nevezi. az Istenhez hűséges magot pedig maradéknak. A végső időknél attól függ az Egyház eljövendő felemelkedése, felvirágzása, hogy „mekkorát dobbant” a szent mag, a maradék a Krisztusban.

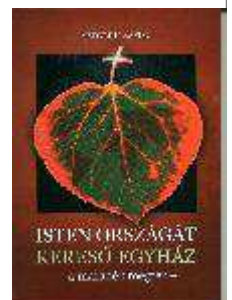
Mai egyházelményünk lényeges eleme Egyházunk drámai összeomlásának a ténye. II János Pál pápa a harmadik évezredet meghirdető enciklikájában az Egyházában szenvedő Krisztust állította élénk, mint az Egyház életét kifejező képet.

Az Egyház korunkban kétség kívül látványos pusztulásnak indult, első sorban Európában, amiből fontos tények következnek az Egyházra nézve. Nekünk ma ebből a tényből kiindulva kell beszélnünk az Egyházról, ahogy Nagypénteken Krisztus szenvedése volt az Egyház életének fő eseménye, eseménye, s az Egyház elindítója.

Az Egyház történelmi jelenség. Fejlődése nem egyenes vonalú, hanem összeomlásokon keresztül ível mindig magasabbra. A pusztulások korát, mint láttuk a Biblia végső időknél nevezi. az Istenhez hűséges magot pedig maradéknak. A végső időknél attól függ az Egyház eljövendő felemelkedése, felvirágzása, hogy „mekkorát dobbant” a szent mag, a maradék a Krisztusban.

240 oldal - A/5 - ára: 1400 Ft

Rendelési lehetőség: iroda@zarandok.hu

Erbach Viola

Falak, omoljatok!

Csipkerózsika szindrómás világot építünk

Kiskoromban nagyon szerettem a meséket. Teljesen más világba képzelhettem bele magam általuk, én lehettem a kis hercegnő, és a végén persze jött a szőke herceg fehér lovon. Mindannyian arról álmodoztunk, hogy ez a végén majd igazzá válik a mi életünkben is, és akkor...

Aztán felnőttekké váltunk, és a mesék egy kicsit más formát öltöttek az életünkben. Hallottatok az ún. Csipkerózsika-komplexusról? Röviden annyit lehet róla tudni, hogy az ebben szenvedő ember, mint Csipkerózsika is, egyszer megszurta magát, és azóta fél újabb kudarcoktól. Egyetlenegy elrontott kapcsolat vagy döntés egész életükre zárkóztatta tetheti őket.

Nézzünk csak szét. Sajnos akár azt is mondhatnám, hogy Csipkerózsikák világában élünk (elnézést kérek az erősebb nem képviselőitől a minősítésért). A mese teljesen más értelemben jelenik meg az életünkben. Emberek vagyunk. Nyilván mindannyian hozunk rossz döntéseket, a kérdés csak az, mennyire vagyunk erősek és bátrak ahhoz, hogy túltegyük magunkat rajtuk.

Hol hozunk leggyakrabban rossz döntéseket?

A sort talán a pályaválasztással kezdeném. Magam is végzős diák vagyok, nem áll messze tőlem a pályaválasztás kérdése. Mivel szeretnék foglalkozni a jövőben? Tipikus kérdés, amelyre talán még tudunk is válaszolni, de a végén előbújik belőlünk az a kis (vagy egyes esetekben nagy) önbizalomhiányos részünk, amelyik elkezdti bizonygatni: „Nem vagy eléggé jó hozzá! Komolyan gondolod? Te, egy kis senkiházi? Tudod, milyen nagy fába vágod a fejszét?” Ennek hatására persze lehangolódunk, lemondunk az álmainkról, és talán valami olyanba kezdünk bele, amihez igazából nincs is kedvünk, egyszerűen úgy gondoljuk, ez a könnyebb számunkra.

Nemrégiben láttam egy filmet. Egy férfiről van benne szó, aki élete utolsó napjait éli, és a betegség során rájön egy létfonosságú dologra: „Elszalasztottuk a percet... amikor az álmaink lehetőségekből fantáziákká válnak.” Gyakran mi is így vagyunk vele... Álmodunk, amíg egyszer csak az álmaink pusztá fantáziákká, megfoghatatlan köddé alakulnak és kicsúsznak az irányításunk alól. A kudarcot átélt ember nem lesz gyengébb, sőt megerősödik, tapasztalatot szerez, megtanul döntéseket hozni. A kérdés tehát: szeretnénk megtanulni döntéseket hozni? Vagy jobb nekünk a mi kis gubónkban élni le az egész életünket, félve a sikertelenségektől? Merjünk tenni valamit az álmaink beteljesülésének érdekében! Kezdjük az imával. Kértél már bátorságot Istentől?

Másik fontos terület a kapcsolatoké. A minap hallottam egy gondolatot, miszerint minden egyes ember, akit megszeretünk, és akiben sajnos később csalódunk (mert azért ilyen is előfordul), a szívünk egyik darabját viszi magával. Hogyan szoktunk ennek fényében gondolkodni? Túl sok fájdalmat tapasztaltam már, túl sokszor utasítottak vissza, túl sok tönkrement kapcsolatot és életet láttam. Milyen tanulságot von le ebből egy mai ember? Sokkal biztonságosabb az élet, ha egyedül maradok. Ha

megtanulok nem szeretni. És az ember valóban megtanul. Falat épít maga köré. Egyszer ezt az idézetet olvastam a könyvem fedőjén: „Az emberek azért olyan magányosak, mert falakat építenek hidak helyett.” Mit teszel te? Hidat építesz? Vagy pont most erősíted meg a falaidat?

Senki sem mondja azt, hogy minden kapcsolat végén jön az „ásó, kapa, nagyharang”. Sőt, senki sem mondja, hogy nem fog fájni, ha esetleg mégis vége lesz a kapcsolatnak. De hidd el, még azért a pár hónapért is megéri. Megtanulsz szeretni. Lebontod a tégedet körülvevő falat, és meglátod a világot teljes szépségében. Tudjátok, mi az első dolog, ami feltűnik például egy börtönből szabadult embernek, ha a szabadba megy? A napfény. Akkor miért is zárod el magadtól a napsugarak csirögését, miért választod helyette inkább a hideg közönyt?

A Bibliában 365-ször szerepel az a mondat, hogy „Ne félj”. A kapcsolatoktól sem. A kudarcoktól sem. Isten azt szeretné, hogy boldog, bátor, örömteli légy.

Kezdd el még ma lebontani a falat!

Forrás: parokia.hu

Hit, remény, szeretet

Hiszek, ó Uram, keményen Te-benned,

segítsd meg az én hitetlenségemet.

Reménylek, Uram, bízón szavaddan,

ne hagyd a reményem inaszakadtan.

Szeretlek, Uram, belülről, egészen,

ó forrald föl az én szeretetlenségem.

Vágylak, epedlek, szomjazlak, kívánlak,

adj, ó adj tápot a csipogó Vágy-nak.

Akarlak daccal, dobbanva, merészen,

locsold fel a porból ájult gyengeségem.

Járok, sietek, futok utánad,

szárnyakat, szárnyakat a topogó vágy-nak!

Villanni fénnel, lángodat szórní, új lelket hullass, hol már az ósdi?!

Harmattal terhest, élettől lanygyost,

százannyi kéne, amennyi van most!

Lobogva, zúgva, dalolva, pörögve,

rohanni, lendülni, új csillagkörökbe!

Hiszek, ó Uram, a Napodig szálllok,

de segíts elérnem ezernyi világot!

Reménylek, Uram, rajtad a szemem,

ó ha látnám magam már a Te szemedben!

Szeretlek, Uram, görcsösen, ostobán,

ó, ha már egyszer ezt csak Rólad mondhatnám!

Hogy ne csak baktatva, lomhán, nyekeregve,

piros szárnyon szálljak a piros mennyekbe!

S „Héj, Gazda -- kiáltak -- hizott borjút készíts,

hol késve, hol futva, ám megjöttem én is!"

Lénárd Ödön

IGELITURGIKUS

NAPTÁR

ÁPRILIS HÓNAPRA

1. vasárnap: VIRÁGVASÁRNAP

[Iz 50,4-7](#); [Zs 21](#); [Fil 2,6-11](#); [Mk 14,1 - 15,47](#)

Nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg, mert az Úr megsegít

2. hétfő

(Paolai Szent Ferenc, Prohászka Ottokár)

[Iz 42,1-7](#); [Zs 26](#); [Jn 12,1-11](#)

Benned ajándékozom meg világsággal a nemzeteket

3. keddi

[Iz 49,1-6](#); [Zs 70](#); [Jn 13,21-33.36-38](#)

Szolgám vagy, hogy eljusson szabadságom a föld határáig

4. szerda

(Szevillai Szent Izidor)

[Iz 50,4-9a](#); [Zs 68,8-34](#); [Mt 26,14-25](#)

Az Úr megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatban

5. csütörtök: NAGYCSÜTÖRTÖK

(Ferrer Szent Vince)

[Kiv 12,1-8.11-14](#); [Zs 115](#); [1Kor 11,23-26](#); [Jn 13,1-15](#)

Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg!

6. péntek: NAGYPÉNTEK

[Iz 52,13 - 53,12](#); [Zs 30](#); [Zsid 4,14-16](#); [5,7-9](#); [Jn 18,1 - 19,42](#)

A mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze

7. szombat: NAGYSZOMBAT

(De la Salle Szent János)

8. vasárnap: HÚSVÉTVASÁRNAP

[ApCsel 10,34a.37-43](#); [Zs 117](#); [1Kor 5,6b-8](#); [Jn 20,1-9](#)

Jézust megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt

9. hétfő

[ApCsel 2,14.22-32](#); [Zs 15](#); [Mt 28,8-15](#)

Jézust feltámasztotta Isten, aminek mi tanúi vagyunk

10. keddi

(Szent Ezekiel)

[ApCsel 2,36-41](#); [Zs 32](#); [Jn 20,11-18](#)

Jézust, akit keresztre feszítettek, Krisztussá tette Isten

11. szerda

(Szent Szaniszló)

[ApCsel 3,1-10](#); [Zs 104,1-9](#); [Lk 24,13-35](#)

A názáreti Jézus nevében kelj föl, és járj!

12. csütörtök

(Szent I. Gyula)

[ApCsel 3,11-26](#); [Zs 8](#); [Lk 24,35-48](#)

Az élet fejedelmét megöltétek, Isten azonban föltámasztotta

13. péntek

(Szent I. Márton)

[ApCsel 4,1-12](#); [Zs 117](#); [Jn 21,1-14](#)

Nincsen üdvösség senki másban, mint Jézus Krisztusban

14. szombat

(Szent Tibor)

[ApCsel 4,13-21](#); [Zs 117](#); [Mk 16,9-15](#)

Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, amit láttunk és hallottunk

15. vasárnap: HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA

(Az isteni irgalmasság vasárnapja)

[ApCsel 4,32-35](#); [Zs 117](#); [1Jn 5,1-6](#); [Jn 20,19-31](#)

A hívők összessége szívében és lelkében egy volt

16. hétfő

(Soubirous Szent Mária Bernadett, Szent Labre Benedek)

[ApCsel 4,23-31](#); [Zs 2](#); [Jn 3,1-8](#)

Megtelték mindnyájan Szentlélekkel, bátran hirdették az igét

17. keddi

[ApCsel 4,32-37](#); [Zs 92](#); [Jn 3,7-15](#)

Nagy erővel tettek bizonyosságot az Úr Jézus feltámaszásáról

18. szerda

[ApCsel 5,17-26](#); [Zs 33](#); [Jn 3,16-21](#)

Hirdessétek a népek az erről az életről szóló tanítást!

19. csütörtök

[ApCsel 5,27-33](#); [Zs 33](#); [Jn 3,31-36](#)

Atyáink Istene feltámasztotta Jézust, akinek mi tanúi vagyunk

20. péntek

[ApCsel 5,34-42](#); [Zs 26](#); [Jn 6,1-15](#)

Örömmel távoztak, mert méltók voltak gyalázatot szenvedni Érte

21. szombat

(Szent Anzelm)

[ApCsel 6,1-7](#); [Zs 32](#); [Jn 6,16-21](#)

Kiválasztották azokat, akik telve voltak Lélekkel és bölcsességgel

22. vasárnap: HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA

[ApCsel 3,13-15.17-19](#); [Zs 4](#); [1Jn 2,1-5a](#); [Lk 24,35-48](#)

Isten megdicsőítette Fiát, Jézust, akit ti kiszolgáltattatok

23. hétfő: SZENT ADALBERT

[ApCsel 6,8-15](#); [Zs 118,23-30](#); [Jn 6,22-29](#)

Isten nagy csodákat és jeleket tett a nép között

24. keddi

(Szent György, Sigmaringeni Szent Fidé)

[ApCsel 7,51 - 8,1a](#); [Zs 30](#); [Jn 6,30-35](#)

Úr Jézus, vedd magadhoz lelkemet!

25. szerda: SZENT MÁRK EVANGÉLISTA (ünnep)

(Szent Ervin)

[1Pét 5,5b-14](#); [Zs 88,2-17](#); [Mk 16,15-20](#)

Köszönt titeket Márk, az én fiam

26. csütörtök

(Szent Anaklét, Szent Radbert)

[ApCsel 8,26-40](#); [Zs 65](#); [Jn 6,44-51](#)

Ha teljes szívedből hiszel, megkeresztelkedhetsz

27. péntek

(Szent Zita)

[ApCsel 9,1-20](#); [Zs 116](#); [Jn 6,52-59](#)

Választott eszközöm ő, hogy nevet a népek elé vigye

28. szombat

(Chanel Szent Péter, Szent Teodóra, Grignon Szent Lajos)

[ApCsel 9,31-42](#); [Zs 115](#); [Jn 6,60-69](#)

Az egyház a Szentlélek vigaszával telt el

29. vasárnap: HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA

(Sziénai Szent Katalin)

[ApCsel 4,8-12](#); [Zs 117](#); [1Jn 3,1-2](#); [Jn 10,11-18](#)

A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkővé lett

30. hétfő

(Szent V. Piusz, Takashi Nagai)

[ApCsel 11,1-18](#); [Zs 41-42](#); [Jn 10,1-10](#)

A pogányoknak is megadta az Isten a megtérést az életre

KITEKINTŐ

Fabiny Tamás

Jézus elveszett sírja, avagy a hollywoodi evangélium

Nyomasztó álma volt egy teológushallgatónak a 80-as években, amikor az új Evangélikus Teológiai Akadémia épült. Az álom szerint egy markológép a budapesti Bosnyák tér szélén emberi csontmaradványokat hozott a felszínre, amelyekről régészek utóbb kiderítették, hogy Jézus Krisztus csontjai. Az illető csatákosan ébredt a rémálomból, hiszen ez a régészeti szenzáció azt is jelentette volna, hogy Jézus nem támadt fel. Utóbb a teológushallgató elmondta mindezt egy szószéki áhítatában, amelynek hallatán előbb mosolyogtunk, majd belső derűvel azt tudtuk mondani: milyen jó, hogy Jézus sírja üres, nem pedig az ember feltámadásba vetett hite.

Nem tudom, hogy James Cameron Oscar-díjas filmrendező ehhez hasonlóan álmában kapta-e az ötletet, hogy Jézus általa feltételezett csontjait tárja ország-világ elé. A Titanic, a Terminátor és más szuperprodukciók rendezője mindenesetre nagyon is éber volt, amikor előbb New Yorkban nemzetközi sajtótájékoztató keretében ismertette vélekedését, majd a Discovery Channel március 4-én le is vetítette a Jézus elveszett sírja című dokumentumfilmet. A gépezet beindult. Előbb a bulvárlapok

és a kereskedelmi televíziók mozdultak rá a témára, majd mértékadóbb orgánumban régészek és ókor kutatók fejtették ki véleményüket a világhírű producer és az izraeli származású kanadai rendező, Simcha Jacobovici elméletéről. A sajtótájékoztatón és a filmben tíz csonttartó kódobozt, úgynevezett osszáriumot mutattak be. A filmesek szerint ezeken a következő nevek olvashatók: Jézus, Mária és József fia, Mária Magdaléna, sőt Jézus fia, Júdás. Csontokat ugyan nem tudtak felmutatni, de a maradványokról DNS-mintát vettek. Ezekből, így a szenzáció, az derült ki, hogy "Jézus" és "Mária Magdaléna" nem voltak vér szerinti rokonok, így csakis férj és feleség lehetek. Ezzel egy, már számos fikciós műben körbefuttatott rókárról akarnak a film alkotói újabb bőrt lenyúzni, nevezetesen, hogy Jézus és az evangéliumokban Mária Magdalénaként szereplő tanítvány-szimpatizáns házastársak voltak. Hogy azonban ne ismételjék meg A Da Vinci Kód című könyv és film immár lejárt szavatosságú alaphelyzetét, az alkotók Jézust és Máriát egészséges fiúgyermekkel is megajándékozták, akinek természetesen a Júdás nevet adták ebben a sajátos anti-keresztységben. Azzal az állítással pedig, hogy az osszáriumok az ő emberi maradványaikat rejtik, nem kevesebbet mondanak, mint hogy Jézus nem támadt fel, hanem örökre a sír foglya maradt. Pontosabban addig, amíg a producer és a rendező napvilágra nem hozza az ő csontjaikat.

A profi módon felépített médiakampány hatékonyságát mit sem csökkenti az a tény, hogy az igazi szakembereket - régészeket

és antropológusokat - felháborítja ez a gazdag fantáziájú, ugyanakkor teljességgel szakszerűtlen megközelítés. Az alkotók alighanem azt is a PR részének tekintik, hogy teológusokat és biblikus tudósokat is megszólaltatnak. Mindezzel azt sugallják ugyanis: minél inkább tiltakoznak az - általuk végtelen maradinak tartott - egyház képviselői, annál inkább oka van a "művelt" nagyközönségnek a gyanakvásra. Nem zörög a hasraszt, ha nem fúj a szél. Meg különben is, aki olyan szívfacsaró filmet készített a süllyedő Titanicról, vagy olyan erősnek mutatta be a bálványozható Arnold Schwarzenegger - ma Kalifornia állam kormányzóját -, az biztosan ért a régészethez és a vallástudományhoz is. Meg különben is: az egyház mást sem tesz, mondja az önmagát felvilágosultnak hitt, valójában agymosott ember, mint hogy eltitkolja a Holt tengeri tekercek és apokrif evangéliumok rá nézve kompromittáló üzenetét...

Sajátos ajándékot kaptunk ilyenkor, böjti időben. A német Pro Sieben televízió csatorna még biztosabbra megy az időzítésben: ők nagypénteken készülnek sugározni a filmet.

Mit tehetünk?

Először is őrizzük meg nyugalunkat. Vegyünk mély levegőt, majd menjünk el sétálni. Egy kiadós tavaszi testmozgás egészségesebb, mint áltudományos fejtegetések végighallgatása.

Másodszor is, talán még a böjti időben is, teret engedhetünk némi humornak, és megkérdezhetjük: miért nem egyenesen Amerikában lelték meg Jézusnak és családjának sírját? Egy ilyen sztoriban még több fordulat - és nyilván még több pénz - rejtőzött volna Mert nincs új a nap alatt. Néhány éve Holger Kersten Jézus

Indiában élt című könyve számított bestsellernek a magyar könyvpiacra. Az is közismert, hogy a japánok is "megtalálták" már Jézus sírját. A helyiek vélekedése szerint Jézus 21 évesen érkezett egy Singo nevű falucskájába, ahol megtanulta a helyiek nyelvét, majd 12 év elmúltával visszatért Júdeába. Amikor azonban megfeszítették volna, akkor testvére vállalta át a szenvedést, így Jézus visszatérhetett a felkelő nap országába, hogy feleségül vegyen egy Mijukó nevű hölgyet, akivel 106 éves koráig élt felhőtlen boldogságban. Ezekhez a legendákhoz képest sápadtnak tűnik az az újpogány vélekedés, amely Jézusban a pártus herceget látja.

Harmadszor is, és a legfőbb böjti tanácsom, vegyük elő az Újszövetséget. Olvassuk figyelmesen az evangéliumok beszámolóit az üres sírról és a húsvéti megjelenésekről, majd lapozzuk fel Pál leveleit, ahol egyebek mellett ezt olvassuk: "Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is. Sőt Isten hamis tanúinak is bizonyulunk, mert akkor Istennel szemben arról tanúskodtunk, hogy feltámasztotta a Krisztust, akit azonban nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. Mert ha a halottak nem támadnak fel, Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. Sőt akkor azok is elvesztek, akik Krisztusban hunytak el. Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, akkor minden embernél nyomorultabbak vagyunk" (1Kor 15,14-19).

Egyházmegyei Családi Nap Kaposvár

2012. február 25.

Válság a világban? - Szeretet a családban!

Reggel 8-órakor indult a templom előtti parkolóból a "Tűzmadár" nevű buszunk, Lóránt atya vezetésével. A püspökségen szeretettel fogadtak bennünket. A regisztráció után gyermekeinkre különböző játékok, sportolási lehetőségek vártak. Ez alatt mi felnőttek Nyéky Kálmán atya előadásában mélyülhettünk el. Melynek témája a szeretet eszköztára volt. A nagyböjti időben mikor tekintetünket megfeszített Jézusunkra emeljük, meg kell hogy lássuk Isten végtelen és feltétel nélküli szeretetét. Törekednünk kell arra hogy válasz nélkül ne hagyjuk. És hol kezdhetnénk ha nem a családjainkban?

Ehhez nyújtott hasznos tanácsokat Kálmán atya előadása, melynek segítségével családi- és ember társi kapcsolatainkat tartalmasabbá és szeretet teljesebbé tehetjük.

A sok tanulságos példa közül csak néhány:

- Az egymásra figyelés
- Türelem, kedvesség, mások hibáinak elfogadása.
- Ha jól akarunk szeretni másokat, önmagunkkal szemben is türelmesnek kell lenni.
- Megbocsátás - Szabadulás a harag szorításából.
- Konfliktus helyzetben ne a győzelemre törekedjünk, hanem a probléma megoldására.

- Alázat, mások előtérbe helyezése.
- Hallgassuk egymást empátiával.
- A szeretetnyelv felismerése, melyet Kálmán atya 5 pontba szedett össze:

Szívésségek / Szolgáljuk egymást, hiszen ezért jött el a mi Urunk... /

Elismerő szavak

Minőségi idő

Ajándékozás

Testi érintés

Azt hiszem, bőven kaptunk útravalót mindannyian akik figyelemmel hallgattuk az előadást. Köszönet érte Kálmán atyának.

Rövid szünet után értékeltük a hallottakat. 12 órától finom ebéd várt ránk és gyermekeinkre a katolikus kollégium ebédlőjében. Majd „Szeretetnyelv” címmel Kéri Kitty és Oberfrank Pál előadása következett, melynek végén egy kis kötetlen beszélgetésre is sor került. Megragadó volt a művésznő vallomása, mely szerint bizony nehéz eldöntenünk mikor fontos hogy a család legyen az első az életünkben, és mikor a munka vagy a többi teendők.

-Ezt követően a Székesegyházban Püspök Atyánk szentmiséje zárta a programot, melynek végén mindannyian családunként fogadhattuk az áldást az egyházmegye papjaitól.

Lelki útravalóval gazdagon indulhattunk haza felé.

"Uram, jó volt nekünk itt lennünk"

Köszönet érte Lóránt atyának aki pásztorunk és buszsofőrünk is volt ezen a csodálatos napon.

És köszönet a szervezőknek.

Ihász Zoltánné, Ilike

DESIDERATA

Haladj nyugodtan a lárma és a sietség közepette és emlékezz arra a békére, ami létezhet a csöndben.

Elidegenedés nélkül, élj úgy, hogy jó kapcsolatod legyen az emberekkel.

Mondd ki finoman és világosan az igazságot; és hallgass meg másokat, még az egyszerű és tudatlan lelkeket is; nekik is megvan a saját történetük.

Ne hasonlítsd magad senkihez; ezzel kockáztatod, hogy léhává és hivalkodóvá válsz.

Mindig vannak nagyobbak és kisebbek, mint Te.

Örvendj a terveidnek ugyanúgy, mint a teljesítményeidnek. Törődj a hivatásoddal, még ha mégoly szerény is; ez egy igazi érték az idők változó virágzásában.

Légy óvatos a Veled történetekkel kapcsolatban, hiszen a világ tele van csalásokkal. De ne légy vak, ami a bátorságot és a lelki erőt illeti, mert létezik.

Sok egyén keresi a nagy ideálokat; és mindenütt az élet hősiességgel van tele.

Légy önmagad. Különösen ne színleld a barátságot. Ezen felül, ne légy cinikus a szerelemben, mert az szemben minden terméketlenségével és kiábrándulásával ugyanolyan örök, mint e fű.

Vedd szívesen az évek tanúságait, emelt fővel lemondva a fiataloságról.

Szilárdítsd meg a lélek azon képességét, hogy megvédhesd magad váratlan szerencsétlenségben. De ne bosszantsd magad agyrémekkel. Sok félelem születik fáradtság és magány miatt.

Egy egészséges fegyelmen túl, légy jó magadhoz. Te a világ-mindenség gyermeke vagy, nem kevésbé, mint a fák és a csillagok; jogod van itt lenni.

És hogy Neked világos vagy nem, a világmindenség úgy halad a maga útján, ahogy kell.

Találd meg a békét Istennel, bármi legyen az elképzelésed róla, és bármilyen munkáid vagy álmaid legyenek, őrizd meg az élet hangos zürzavarában a békét a lelkedben.

Minden álnokságával és összetört álmaival a világ mégis szép.

Figyelj... Törekedj a boldogságra.

(1692-ben egy régi templomban, Baltimore-ban találták, ismeretlen szerző műve)

Április 14.	Ifi-kör
Április 16.	Olvasókör
Április 20.	Felnőtt hittan
Április 28.	Hittanosok tavaszi kirándulása

A húsvéti szertartások rendje a Plébániatemplomban és Palinban:

Időpont:	Szertartás:	Helyszín:
Március 31. szombat, de. 9-11-ig	Húsvéti szentgyónás elvégzésére lehetőség gyermekeknek, felnőtteknek	Plébániatemplom
Március 31. szombat, du. 1-3-ig	Húsvéti szentgyónás elvégzésére lehetőség gyermekeknek, felnőtteknek	Palin, templom
Április 5. nagycsütörtök, este 6 óra	Nagycsütörtöki liturgia+virrasztás	Plébániatemplom
Április 5. nagycsütörtök, du. 4 óra	Nagycsütörtöki liturgia+virrasztás	Palin, templom
Április 6. nagypéntek du. 5 óra	Keresztúti ájtatosság	Plébániatemplom
Április 6. nagypéntek, este 6 órákor	Nagypénteki liturgia, kereszt előtti hódolat	Plébániatemplom
Április 6. nagypéntek, du. 4 órákor	Nagypénteki liturgia, kereszt előtti hódolat	Palin, templom
Április 7. nagyszombat reggel 8 órától este 8 óráig	Szent sír látogatás (csak ezen a napon!)	Plébániatemplom
Április 7. nagyszombat reggel 8 órától este 8 óráig,	Szent sír látogatás (csak ezen a napon!) 8 órákor húsvéti vigília és feltámadási körmenet	Palin, templom
Április 8. húsvétvasárnap, hajnali 5 órákor	Vigília szertartás, körmenet	Plébániatemplom
Április 8. húsvétvasárnap	De. ½ 9, 10, du. 6 órákor ünnepi szentmisék	Plébániatemplom
Április 8. húsvétvasárnap	De. ¾ 12 ünnepi szentmise	Palin, templom
Április 9. húsvéthétfő	De. ½ 9, 10, du. 6 órákor ünnepi szentmisék	Plébániatemplom
Április 9. húsvéthétfő	De. ¾ 12 ünnepi szentmise	Palin, templom

Április 10-én kedden és 11-én szerdán a plébánia zárva lesz.

Ezekén a napokon nem lesznek szentmisék.

Ezt követően helyreáll a megszokott szertartásrend.

A NAGYKANIZSAI SZENT JÓZSEF PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik: minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: szentjosefplebania@hotmail.com , honlap.: www.szentjosef.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-10 és du. 4-6 között telefon: (93) 313-849, 06/30/5085542